

365**ZÁKON**

ze dne 6. listopadu 2011,

**kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů,
a další související zákony**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ**Změna zákoníku práce****Čl. I**

Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 362/2007 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 116/2008 Sb., zákona č. 121/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 294/2008 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 286/2009 Sb., zákona č. 320/2009 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 180/2011 Sb., zákona č. 185/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 364/2011 Sb. a zákona č. 367/2011 Sb., se mění takto:

1. Poznámka pod čarou č. 1 zní:

„¹⁾ Směrnice Rady ze dne 14. října 1991 o povinnosti zaměstnavatele informovat zaměstnance o podmínkách pracovní smlouvy nebo pracovního poměru (91/533/EHS).

Směrnice Rady 98/59/ES ze dne 20. července 1998 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se hromadného propouštění.

Směrnice Rady 99/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS.

Směrnice Rady 97/81/ES ze dne 15. prosince 1997 o rámcové dohodě o částečném pracovním úvazku uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS.

Směrnice Rady 2004/113/ES ze dne 13. prosince 2004, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s muži a ženami v přístupu ke zboží a službám a jejich poskytování.

Směrnice Rady 94/45/ES ze dne 22. září 1994 o zřízení evropské rady zaměstnanců nebo vytvoření postupu pro informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci v podnicích působících na území Společenství a skupinách podniků působících na území Společenství.

Směrnice Rady 97/74/ES ze dne 15. prosince 1997, kterou se oblast působnosti směrnice 94/45/ES o zřízení evropské rady zaměstnanců nebo vytvoření postupu pro informování

zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci v podnicích působících na území Společenství a skupinách podniků působících na území Společenství rozšiřuje na Spojené království Velké Británie a Severního Irska.

Směrnice Rady 2006/109/ES ze dne 20. listopadu 2006, kterou se z důvodu přistoupení Bulharska a Rumunska upravuje směrnice 94/45/ES o zřízení evropské rady zaměstnanců nebo vytvoření postupu pro informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci v podnicích působících na území Společenství a skupinách podniků působících na území Společenství.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/14/ES ze dne 11. března 2002, kterou se stanoví obecný rámec pro informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci v Evropském společenství.

Čl. 13 směrnice Rady 2001/86/ES ze dne 8. října 2001, kterou se doplňuje statut evropské společnosti s ohledem na zapojení zaměstnanců.

Směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb.

Směrnice Rady 96/34/ES ze dne 3. června 1996 o rámcové dohodě o rodičovské dovolené uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby.

Směrnice Rady 94/33/ES ze dne 22. června 1994 o ochraně mladistvých pracovníků.

Směrnice Rady ze dne 25. června 1991, kterou se doplňují opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci zaměstnanců v pracovním poměru na dobu určitou nebo v dočasném pracovním poměru (91/383/EHS).

Směrnice Rady ze dne 12. června 1989 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci (89/391/EHS).

Směrnice Rady ze dne 30. listopadu 1989 o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví pro používání osobních ochranných prostředků zaměstnanci při práci (třetí samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS) (89/656/EHS).

Směrnice Rady 92/85/EHS ze dne 19. října 1992 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci těhotných zaměstnankyň a zaměstnankyň krátce po porodu nebo kojících zaměstnankyň (desátá samostatná směrnice ve

smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS).

Směrnice Rady 2010/18/EU ze dne 8. března 2010, kterou se provádí revidovaná rámcová dohoda o rodičovské dovolené uzavřená mezi organizacemi BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP a EKOS a zrušuje se směrnice 96/34/ES. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání.

Směrnice Rady 2000/43/ES ze dne 29. června 2000, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ.

Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/15/ES ze dne 11. března 2002 o úpravě pracovní doby osob vykonávajících mobilní činnosti v silniční dopravě.

Směrnice Rady 2005/47/ES ze dne 18. července 2005 o dohodě mezi Společenstvím evropských železnic (CER) a Evropskou federací pracovníků v dopravě (ETF) o některých aspektech pracovních podmínek mobilních pracovníků poskytujících interoperabilní přeshraniční služby v železniční dopravě.

Čl. 15 směrnice Rady 2003/72/ES ze dne 22. července 2003, kterou se doplňuje statut evropské družstevní společnosti s ohledem na zapojení zaměstnanců.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/38/ES ze dne 6. května 2009 o zřízení evropské rady zaměstnanců nebo vytvoření postupu pro informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci v podnicích působících na úrovni Společenství a skupinách podniků působících na úrovni Společenství (přepracované znění).“.

2. V § 1 se na konci tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno e), které včetně poznámky pod čarou č. 107 zní:

„e) upravuje některá práva a povinnosti zaměstnavatelů a zaměstnanců při dodržování režimu dočasné práce neschopného pojištěnce podle zákona o nemocenském pojištění¹⁰⁷⁾ a některé sankce za jeho porušení.

¹⁰⁷⁾ § 56 odst. 2 písm. b) zákona č. 187/2006 Sb., ve znění zákona č. 305/2008 Sb.“.

3. Za § 1 se vkládá nový § 1a, který včetně nadpisu zní:

„§ 1a

Základní zásady pracovněprávních vztahů

V pracovněprávních vztazích se uplatňují zejména tyto základní zásady

a) zvláštní zákonná ochrana postavení zaměstnance,

b) uspokojivé a bezpečné pracovní podmínky pro výkon práce,

c) spravedlivé odměňování zaměstnance,

d) řádný výkon práce zaměstnancem v souladu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele,

e) rovné zacházení se zaměstnanci a zákaz jejich diskriminace.“.

4. § 2 zní:

„§ 2

(1) Závislou prací je práce, která je vykonávána ve vztahu nadřízenosti zaměstnavatele a podřízenosti zaměstnance, jménem zaměstnavatele, podle pokynů zaměstnavatele a zaměstnanec ji pro zaměstnavatele vykonává osobně.

(2) Závislá práce musí být vykonávána za mzdu, plat nebo odměnu za práci, na náklady a odpovědnost zaměstnavatele, v pracovní době na pracovišti zaměstnavatele, popřípadě na jiném dohodnutém místě.“.

5. V § 3 se za slova „výlučně v“ vkládá slovo „základním“ a slova „podle tohoto zákona“ se zrušují.

6. § 4 zní:

„§ 4

Pracovněprávní vztahy se řídí tímto zákonem; nelze-li použít tento zákon, řídí se občanským zákoníkem, a to vždy v souladu se základními zásadami pracovněprávních vztahů.“.

7. Za § 4 se vkládají nové § 4a a 4b, které znějí:

„§ 4a

(1) Pro pracovněprávní vztahy se nepoužijí ustanovení občanského zákoníku o smlouvě ve prospěch třetí osoby, o zadržovacím právu, o vymíněném odstoupení od smlouvy, o společných závazcích a právech, o smlouvě s přesnou dobou plnění a o postoupení pohledávky.

(2) Smluvní pokuta smí být dohodnuta jen, stanoví-li to tento zákon.

§ 4b

(1) Práva nebo povinnosti v pracovněprávních vztazích mohou být upravena odchylně od tohoto zákona, jestliže to tento zákon výslovně nezakazuje nebo z povahy jeho ustanovení nevyplývá, že se od něj není

možné odchýlit. Od ustanovení uvedených v § 363 je možné se odchýlit jen ve prospěch zaměstnance.

(2) Podle odstavce 1 může dojít k odchýlné úpravě smlouvou, jakož i vnitřním předpisem; k úpravě povinností zaměstnance však smí dojít jen smlouvou mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem.

(3) Odchylná úprava práv v pracovněprávních vztazích (§ 307) nesmí být nižší nebo vyšší, než je právo, které stanoví tento zákon nebo kolektivní smlouva jako nejméně nebo nejvýše přípustné, není-li v § 116, § 118 odst. 1 a § 122 odst. 2 stanoveno jinak.“.

8. V § 5 se odstavce 4 a 5 včetně poznámek pod čarou č. 4, 4a, 4b, 4c, 4d, 4e, 4f, 4g, 4h a 5 zrušují.

9. V části první nadpis hlavy II zní: „**SMLUVNÍ STRANY ZÁKLADNÍCH PRACOVNĚPRÁVNÍCH VZTAHŮ**“.

10. V § 6 se odstavec 2 zrušuje a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.

11. V § 7 se odstavec 2 zrušuje a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.

12. § 8 se zrušuje.

13. § 9 včetně poznámek pod čarou č. 6 a 7 zní:

„§ 9

Za Českou republiku (dále jen „stát“)⁶⁾ v pracovněprávních vztazích jedná a práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů vykonává organizační složka státu⁷⁾, která jménem státu v základním pracovněprávním vztahu (§ 3) zaměstnance zaměstnává.

⁶⁾ § 6 a 7 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích.

⁷⁾ § 3 a 51 zákona č. 219/2000 Sb.“.

14. V § 10 se odstavec 2 zrušuje a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.

15. § 11 zní:

„§ 11

Vedoucími zaměstnanci zaměstnavatele se rozumí zaměstnanci, kteří jsou na jednotlivých stupních řízení zaměstnavatele oprávněni stanovit a ukládat podřízeným zaměstnancům pracovní úkoly, organizovat, řídit a kontrolovat jejich práci a dávat jim k tomu účelu závazné pokyny. Vedoucím zaměstnancem je nebo se

za vedoucího zaměstnance považuje rovněž vedoucí organizační složky státu.“.

16. V části první hlavě II se díl 3 včetně nadpisu zrušuje.

17. V části první se hlava III včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 8 zrušuje.

18. V části první nadpis hlavy IV zní: „**ROVNÉ ZACHÁZENÍ A ZÁKAZ DISKRIMINACE**“.

19. V § 16 odst. 2 se slovo „zákon“ nahrazuje slovem „zákon¹⁰⁸⁾“.

Poznámka pod čarou č. 108 zní:

¹⁰⁸⁾ Zákon č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon).“.

20. § 18 zní:

„§ 18

(1) Právní úkon se i přes vady jeho obsahu považuje za platný, pokud se ten, kdo je takovým úkonem dotčen, neplatnosti nedovolá, není-li v § 19 stanoveno jinak.

(2) Neplatnosti právního úkonu pro vady jeho obsahu se nemůže dovolat ten, kdo ji sám způsobil. Neplatnost právního úkonu nemůže být zaměstnanci na újmu, pokud neplatnost nezpůsobil výlučně sám.“.

21. Nadpis nad § 19 se zrušuje.

22. § 19 až 21 znějí:

„§ 19

Soud přihlédne i bez návrhu k neplatnosti právního úkonu,

- a) který nebyl učiněn svobodně a vážně, určitě a srozumitelně,
- b) který byl učiněn osobou nezpůsobilou k právním úkonům nebo osobou jednající v duševní poruše, která ji činí k tomuto úkonu neschopnou,
- c) který zavazuje k plnění od počátku nemožnému,
- d) který odporuje zákonu nebo jej obchází a zároveň nejsou naplněny základní zásady pracovněprávních vztahů,
- e) který odporuje dobrým mravům,
- f) kterým se zaměstnanec předem vzdává svých práv,
- g) k němuž nebyl udělen předepsaný souhlas přísluš-

ného orgánu v případech, kdy to stanoví výslovně tento zákon anebo zvláštní zákon; požaduje-li zákon, aby právní úkon byl s příslušným orgánem pouze projednán, není právní úkon neplatný, i když k tomuto projednání nedošlo.

§ 20

(1) Nebyl-li právní úkon učiněn ve formě, kterou vyžaduje zákon nebo dohoda smluvních stran, je neplatný, ledaže smluvní strany tuto vadu dodatečně odstraní.

(2) Nebyl-li právní úkon, jímž vzniká nebo se mění základní pracovněprávní vztah (§ 3), učiněn ve formě, kterou vyžaduje zákon, je možné se neplatnosti dovolat, jen nebylo-li již započato s plněním.

(3) Jednostranné právní úkony a kolektivní smlouva jsou pro vadu formy právního úkonu vždy neplatné.

§ 21

Vznikne-li pro neplatnost právního úkonu škoda, odpovídá se za ni podle tohoto zákona.“

23. Nadpis nad § 22 se zrušuje.

24. § 22 zní:

„§ 22

Kolektivní smlouvu smí za zaměstnance uzavřít pouze odborová organizace.“

25. V § 23 odstavce 1 a 2 znějí:

„(1) V kolektivní smlouvě je možné upravit mzdová nebo platová práva a ostatní práva zaměstnanců v pracovněprávních vztazích, jakož i práva nebo povinnosti smluvních stran této smlouvy.

(2) Kolektivní smlouvu mohou uzavřít zaměstnavatel nebo více zaměstnavatelů, nebo jedna nebo více organizací zaměstnavatelů na straně jedné a jedna nebo více odborových organizací na straně druhé.“

26. V § 23 se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 3 a 4.

27. V § 23 odst. 4 se slovo „účastníky“ nahrazuje slovy „smluvními stranami“.

28. V § 24 odst. 2 se slova „jedná zaměstnavatel o uzavření“ nahrazují slovy „musí zaměstnavatel jednat o uzavření“.

29. V § 25 odst. 1 se slovo „účastníky“ nahrazuje slovy „smluvní strany“.

30. V § 25 odst. 3 se za slovo „předkládat“ vkládají slova „smluvním stranám kolektivní smlouvy“.

31. V § 26 odstavec 1 zní:

„(1) Kolektivní smlouva může být uzavřena na dobu určitou nebo na dobu neurčitou. Je-li uplynutí doby podle věty první vázáno na splnění podmínky, musí kolektivní smlouva obsahovat nejzazší dobu její účinnosti. Kolektivní smlouvu je možné písemně vypovědět nejdříve po uplynutí 6 měsíců od data její účinnosti. Výpovědní doba činí nejméně 6 měsíců a začíná prvním dnem měsíce následujícího po doručení výpovědi druhé smluvní straně.“

32. V § 26 se doplňuje odstavce 3, který zní:

„(3) Při zániku smluvní strany kolektivní smlouvy jednající za zaměstnance skončí účinnost kolektivní smlouvy nejpozději posledním dnem následujícího kalendářního roku.“

33. § 27 až 29 znějí:

„§ 27

(1) Podniková kolektivní smlouva nesmí upravovat práva z pracovněprávních vztahů zaměstnanců v menším rozsahu než kolektivní smlouva vyššího stupně, jinak je v této části neplatná.

(2) Kolektivní smlouva musí být uzavřena písemně a podepsána smluvními stranami na těžce listině.

§ 28

Kolektivní smlouvu je zakázáno nahrazovat zvláště neupravenou smlouvou; dále je zakázáno pro kolektivní smlouvu použít úpravu občanského zákoníku o zastřeném právním úkonu, o odporovatelnosti, o přijetí, zrušení a odvolání návrhu na uzavření smlouvy, o zániku návrhu na uzavření smlouvy, o včasném a pozdním přijetí návrhu na uzavření smlouvy, o okamžiku uzavření smlouvy a o odstoupení od smlouvy.

§ 29

Smluvní strany kolektivní smlouvy jsou povinny s obsahem kolektivní smlouvy seznámit zaměstnance nejpozději do 15 dnů od jejího uzavření. Zaměstnavatel je povinen zajistit, aby byla kolektivní smlouva přístupná všem jeho zaměstnancům.“

34. V § 33 odst. 2 se za slova „nebo stanovy“

vkládají slova „sdružení občanů podle zvláštního právního předpisu¹⁰⁹⁾“.

Poznámka pod čarou č. 109 zní:

„¹⁰⁹⁾ Zákon č. 83/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“.

35. V § 34 odstavce 2 až 4 znějí:

„(2) Od pracovní smlouvy je možné odstoupit, jen dokud zaměstnanec nenastoupil do práce.

(3) Nenastoupí-li zaměstnanec ve sjednaný den do práce, aniž mu v tom bránila překážka v práci, nebo se zaměstnavatel do týdne (§ 350a) nedozví o této překážce, může zaměstnavatel od pracovní smlouvy odstoupit.

(4) Pracovní smlouva musí být uzavřena písemně; totéž platí o změně pracovní smlouvy a o odstoupení od ní.“.

36. V § 34 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Každá smluvní strana musí obdržet jedno vyhotovení pracovní smlouvy.“.

37. Za § 34 se vkládají nové § 34a a 34b, které znějí:

„§ 34a

Není-li v pracovní smlouvě sjednáno pravidelné pracoviště pro účely cestovních náhrad, platí, že pravidelným pracovištěm je místo výkonu práce sjednané v pracovní smlouvě. Jestliže je však místo výkonu práce sjednáno širěji než jedna obec, považuje se za pravidelné pracoviště obec, ve které nejčastěji začínají cesty zaměstnance za účelem výkonu práce. Pravidelné pracoviště pro účely cestovních náhrad nesmí být sjednáno širěji než jedna obec.

§ 34b

(1) Zaměstnanci v pracovním poměru musí být přidělována práce v rozsahu stanovené týdenní pracovní doby, s výjimkou konta pracovní doby (§ 86 a 87).

(2) Zaměstnanec v dalším základním pracovně-právním vztahu u téhož zaměstnavatele nesmí vykonávat práce, které jsou stejně druhově vymezeny. U zaměstnavatele, jímž je stát, platí věta první jen tehdy, jedná-li se o výkon práce v těžce organizační složce státu.“.

38. § 35 včetně nadpisu zní:

„§ 35

Zkušební doba

(1) Je-li sjednána zkušební doba, nesmí být delší než

a) 3 měsíce po sobě jdoucí ode dne vzniku pracovního poměru (§ 36),

b) 6 měsíců po sobě jdoucích ode dne vzniku pracovního poměru (§ 36) u vedoucího zaměstnance.

(2) Zkušební dobu je možné sjednat rovněž v souvislosti se jmenováním na vedoucí pracovní místo (§ 33 odst. 3).

(3) Zkušební dobu je možné sjednat nejpozději v den, který byl sjednán jako den nástupu do práce, nebo v den, který byl uveden jako den jmenování na pracovní místo vedoucího zaměstnance.

(4) Sjednaná zkušební doba nesmí být dodatečně prodlužována. O dobu celodenních překážek v práci, pro které zaměstnanec nekoná práci v průběhu zkušební doby, a o dobu celodenní dovolené se však zkušební doba prodlužuje.

(5) Zkušební doba nesmí být sjednána delší, než je polovina sjednané doby trvání pracovního poměru.

(6) Zkušební doba musí být sjednána písemně.“.

39. V § 36 odst. 1 se slovo „ , popřípadě“ nahrazuje slovem „nebo“.

40. V § 36 se odstavec 2 zrušuje a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.

41. V § 37 odst. 1 písm. g) a v § 76 odst. 5 se slovo „účastníků“ nahrazuje slovy „smluvních stran“.

42. § 39 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 17 a 18 zní:

„§ 39

Pracovní poměr na dobu určitou

(1) Pracovní poměr trvá po dobu neurčitou, nebyla-li výslovně sjednána doba jeho trvání.

(2) Doba trvání pracovního poměru na dobu určitou mezi týmiž smluvními stranami nesmí přesáhnout 3 roky a ode dne vzniku prvního pracovního poměru na dobu určitou může být opakována nejvýše dvakrát. Za opakování pracovního poměru na dobu určitou se považuje rovněž i jeho prodloužení. Jestliže od skončení předchozího pracovního poměru na dobu určitou uplynula doba 3 let, k předchozímu pracovnímu po-

měru na dobu určitou mezi týmiž smluvními stranami se nepřihlíží.

(3) Ustanovením odstavce 2 není dotčen postup podle zvláštních právních předpisů, kdy se předpokládá, že pracovní poměr může trvat jen po určitou dobu¹⁷⁾.

(4) Sjedná-li zaměstnavatel se zaměstnancem trvání pracovního poměru na dobu určitou v rozporu s odstavcem 2, a oznámil-li zaměstnanec před uplynutím sjednané doby písemně zaměstnavateli, že trvá na tom, aby ho dále zaměstnával, platí, že se jedná o pracovní poměr na dobu neurčitou. Návrh na určení, zda byly splněny podmínky uvedené v odstavci 2, mohou zaměstnavatel i zaměstnanec uplatnit u soudu nejpozději do 2 měsíců ode dne, kdy měl pracovní poměr skončit uplynutím sjednané doby.

(5) Ustanovení odstavce 2 se nevztahují na pracovní smlouvu zakládající pracovní poměr na dobu určitou sjednanou mezi agenturou práce¹⁸⁾ a zaměstnancem za účelem výkonu práce u jiného zaměstnavatele (§ 307a, 308 a 309).

¹⁷⁾ § 92 odst. 2 zákona č. 435/2004 Sb., ve znění zákona č. 347/2010 Sb.

¹⁸⁾ § 66 zákona č. 435/2004 Sb.“.

43. V § 40 odst. 1 se věta druhá zrušuje.

44. V § 41 odst. 1 písm. a) a b), § 52 písm. d) a e), v § 56 odst. 1 písm. a) a v § 235 odst. 3 písm. c) se slova „příslušného správního úřadu“ nahrazují slovy „příslušného správního orgánu“.

45. V § 41 odst. 1 písm. d) a v § 139 odst. 1 písm. b) se slova „správního úřadu“ nahrazují slovy „orgánu ochrany veřejného zdraví“.

46. Za § 43 se vkládá nový § 43a, který včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 110 zní:

„§ 43a

Dočasné přidělení

(1) Dohodu o dočasném přidělení zaměstnance k jinému zaměstnavateli smí zaměstnavatel s tímto zaměstnancem uzavřít nejdříve po uplynutí 6 měsíců ode dne vzniku pracovního poměru.

(2) Za dočasné přidělení zaměstnance k jinému zaměstnavateli nesmí být poskytována úplata; to neplatí, pokud jde o úhradu nákladů, které byly vynaloženy podle odstavce 5.

(3) V dohodě musí být uveden název zaměstnavatele, je-li právnickou osobou, nebo jméno, popřípadě jména a příjmení zaměstnavatele, je-li fyzickou osobou, k níž se zaměstnanec dočasně přiděluje, den, kdy dočasné přidělení vznikne, druh a místo výkonu práce a doba, na kterou se dočasné přidělení sjednává. V dohodě může být sjednáno pravidelné pracoviště pro účely cestovních náhrad; ustanovení § 34a tím není dotčeno. Dohoda musí být uzavřena písemně.

(4) Po dobu dočasného přidělení zaměstnance k výkonu práce k jinému zaměstnavateli ukládá zaměstnanci jménem zaměstnavatele, který zaměstnance dočasně přidělil, pracovní úkoly, organizuje, řídí a kontroluje jeho práci, dává mu k tomu účelu závazné pokyny, vytváří příznivé pracovní podmínky a zajišťuje bezpečnost a ochranu zdraví při práci zaměstnavatel, ke kterému byl zaměstnanec dočasně přidělen. Tento zaměstnavatel nesmí vůči dočasně přidělenému zaměstnanci činit právní úkony jménem zaměstnavatele, který zaměstnance dočasně přidělil.

(5) Po dobu dočasného přidělení poskytuje zaměstnanci mzdu nebo plat, popřípadě též cestovní náhrady zaměstnavatel, který zaměstnance dočasně přidělil.

(6) Pracovní a mzdové nebo platové podmínky zaměstnance dočasně přiděleného k jinému zaměstnavateli nesmějí být horší, než jsou nebo by byly podmínky srovnatelného zaměstnance zaměstnavatele, k němuž je zaměstnanec dočasně přidělen.

(7) Dočasné přidělení podle odstavců 1 až 5 končí uplynutím doby, na kterou bylo sjednáno. Před uplynutím této doby končí dočasné přidělení dohodou smluvních stran pracovní smlouvy nebo výpovědí dohody o dočasném přidělení z jakéhokoli důvodu nebo bez uvedení důvodu s patnáctidenní výpovědní dobou, která začíná dnem, v němž byla výpověď doručena druhé smluvní straně. Dohoda o ukončení dočasného přidělení nebo výpověď této dohody musí být písemná.

(8) Úpravu dočasného přidělení je zakázáno použít na agenturní zaměstnávání.

(9) Úprava dočasného přidělení se nepoužije v případech prohlubování nebo zvyšování kvalifikace¹¹⁰⁾.

¹¹⁰⁾ Například § 24 odst. 2 zákona č. 563/2004 Sb., § 22 zákona č. 95/2004 Sb., § 51 a 54 zákona č. 96/2004 Sb.“.

47. V § 44 se slovo „zařadí“ nahrazuje slovy „je povinen zařadit“.

48. V § 45 větě první se slova „mu to umožní“ nahrazují slovy „je povinen mu to umožnit“ a věta druhá se nahrazuje větou „Práce a pracoviště, na které zaměstnance převádí, musí být pro zaměstnance vhodné.“.

49. V § 47 se slova „zařadí je zaměstnavatel“ nahrazují slovy „je zaměstnavatel povinen zařadit je“.

50. V § 49 odstavce 2 a 3 znějí:

„(2) Dohoda o rozvázání pracovního poměru musí být písemná.

(3) Každá smluvní strana musí obdržet jedno vyhotovení dohody o rozvázání pracovního poměru.“.

51. V § 50 odstavec 1 zní:

„(1) Výpověď z pracovního poměru musí být písemná.“.

52. V § 50 odst. 4 se slova „ , jinak je výpověď neplatná“ zrušují.

53. V § 50 odstavec 5 zní:

„(5) Výpověď může být odvolána pouze se souhlasem druhé smluvní strany; odvolání výpovědi i souhlas s jejím odvoláním musí být písemné.“.

54. V § 51 odstavec 1 zní:

„(1) Byla-li dána výpověď, skončí pracovní poměr uplynutím výpovědní doby. Výpovědní doba musí být stejná pro zaměstnavatele i zaměstnance a činí nejméně 2 měsíce, s výjimkou vyplývající z § 51a. Výpovědní doba smí být prodloužena jen smlouvou mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem; tato smlouva musí být písemná.“.

55. V § 51 odst. 2 se za slova „vyplývajícími z“ vkládají slova „§ 51a,“ a slova „§ 54 písm. b)“ se nahrazují slovy „§ 54 písm. c)“.

56. Za § 51 se vkládá nový § 51a, který zní:

„§ 51a

Byla-li výpověď ze strany zaměstnance dána v souvislosti s přechodem práv a povinností z pracovněprávních vztahů nebo přechodem výkonu práv a povinností z pracovněprávních vztahů, platí, že pracovní poměr skončí nejpozději dnem, který předchází dni nabytí účinnosti přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů nebo dni nabytí účinnosti přechodu výkonu práv a povinností z pracovněprávních vztahů.“.

57. V § 52 se tečka na konci písmene g) nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno h), které zní:

„h) poruší-li zaměstnanec zvláště hrubým způsobem jinou povinnost zaměstnance stanovenou v § 301a.“.

58. V § 53 odst. 1 úvodní část ustanovení zní: „Zakazuje se dát zaměstnanci výpověď v ochranné době, to je“.

59. V § 54 se za písmeno a) vkládá nové písmeno b), které zní:

„b) pro organizační změny uvedené v § 52 písm. b); to neplatí v případě těhotné zaměstnankyně, zaměstnankyně, která čerpá mateřskou dovolenou, nebo zaměstnance v době, kdy čerpá rodičovskou dovolenou do doby, po kterou je žena oprávněna čerpat mateřskou dovolenou,“.

Dosavadní písmena b) a c) se označují jako písmena c) a d).

60. V § 54 písmeno d) zní:

„d) pro jiné porušení povinnosti vyplývající z právních předpisů vztahujících se k vykonávané práci [§ 52 písm. g)] nebo porušení jiné povinnosti zaměstnance stanovené v § 301a zvláště hrubým způsobem [§ 52 písm. h)]; to neplatí, jde-li o těhotnou zaměstnankyni, zaměstnankyni čerpající mateřskou dovolenou, nebo o zaměstnance anebo zaměstnankyni, kteří čerpají rodičovskou dovolenou.“.

61. V § 56 písm. b) se slovo „termínu“ nahrazuje slovem „období“.

62. V § 56 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Zaměstnanci, který okamžitě zrušil pracovní poměr, přísluší od zaměstnavatele náhrada mzdy nebo platu ve výši průměrného výdělků za dobu, která odpovídá délce výpovědní doby. Pro účely náhrady mzdy nebo platu se použije § 67 odst. 3.“.

63. § 57 zní:

„§ 57

(1) Pro porušení jiné povinnosti zaměstnance stanovené v § 301a zvláště hrubým způsobem [§ 52 písm. h)] může dát zaměstnavatel zaměstnanci výpověď pouze do 1 měsíce ode dne, kdy se o tomto důvodu k výpovědi dověděl, nejpozději však do 1 roku ode dne, kdy takový důvod k výpovědi vznikl.

(2) Stane-li se v průběhu 1 měsíce podle odstavce 1 jednání zaměstnance, v němž lze spatřovat porušení režimu dočasně práce neschopného pojištěnce, předmětem šetření jiného orgánu, je možné dát výpo-

věd' ještě do 1 měsíce ode dne, kdy se zaměstnavatel dověděl o výsledku tohoto šetření.“

64. § 60 zní:

„§ 60

V okamžitém zrušení pracovního poměru musí zaměstnavatel i zaměstnanec skutkově vymezit jeho důvod tak, aby jej nebylo možno zaměnit s jiným. Uvedený důvod nesmí být dodatečně měněn. Okamžité zrušení pracovního poměru musí být písemné.“

65. V § 65 odst. 1 se slova „upozorní zaměstnavatel“ nahrazují slovy „je zaměstnavatel povinen upozornit“.

66. V § 66 odst. 1 větě druhé se slova „Zaměstnavatel však nemůže“ nahrazují slovy „Zaměstnavatel nesmí“.

67. V § 66 odstavec 2 zní:

„(2) Zrušení pracovního poměru ve zkušební době musí být provedeno písemně; pracovní poměr skončí dnem doručení zrušení, není-li v něm uveden den pozdější.“

68. § 67 zní:

„§ 67

(1) Zaměstnanci, u něhož dochází k rozvázání pracovního poměru výpovědí danou zaměstnavatelem z důvodů uvedených v § 52 písm. a) až c) nebo dohodou z těchto důvodů, přísluší od zaměstnavatele při skončení pracovního poměru odstupné ve výši nejméně

- a) jednonásobku jeho průměrného výdělku, jestliže jeho pracovní poměr u zaměstnavatele trval méně než 1 rok,
- b) dvojnásobku jeho průměrného výdělku, jestliže jeho pracovní poměr u zaměstnavatele trval alespoň 1 rok a méně než 2 roky,
- c) trojnásobku jeho průměrného výdělku, jestliže jeho pracovní poměr u zaměstnavatele trval alespoň 2 roky,
- d) součtu trojnásobku jeho průměrného výdělku a částek uvedených v písmenech a) až c), jestliže dochází k rozvázání pracovního poměru v době, kdy se na zaměstnance vztahuje v kontu pracovní doby postup podle § 86 odst. 4.

Za dobu trvání pracovního poměru se považuje i doba trvání předchozího pracovního poměru u téhož zaměstnavatele, pokud doba od jeho skončení do vzniku

následujícího pracovního poměru nepřesáhla dobu 6 měsíců.

(2) Zaměstnanci, u něhož dochází k rozvázání pracovního poměru výpovědí danou zaměstnavatelem z důvodů uvedených v § 52 písm. d) nebo dohodou z těchto důvodů, přísluší od zaměstnavatele při skončení pracovního poměru odstupné ve výši nejméně dvojnásobku průměrného výdělku. Byl-li se zaměstnancem rozvázán pracovní poměr, protože nesmí podle lékařského posudku vydaného zařízením závodní preventivní péče nebo rozhodnutím příslušného správního orgánu, který lékařský posudek přezkoumává, dále konat dosavadní práci pro pracovní úraz nebo pro onemocnění nemocí z povolání, a zaměstnavatel se zcela zproští své odpovědnosti podle § 367 odst. 1, odstupné podle věty druhé zaměstnanci nepřisluší.

(3) Pro účely odstupného se průměrným výdělkem rozumí průměrný měsíční výdělek.

(4) Odstupné je zaměstnavatel povinen zaměstnanci vyplatit po skončení pracovního poměru v nejbližším výplatním termínu určeném u zaměstnavatele pro výplatu mzdy nebo platu, pokud se písemně nedohodne se zaměstnancem na výplatě odstupného v den skončení pracovního poměru nebo na pozdějším termínu výplaty.“

69. V § 69 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Přesahuje-li celková doba, za kterou by měla zaměstnanci příslušet náhrada mzdy nebo platu, 6 měsíců, může soud na návrh zaměstnavatele jeho povinnost k náhradě mzdy nebo platu za další dobu přiměřeně snížit; soud při svém rozhodování přihlédne zejména k tomu, zda byl zaměstnanec mezitím jinde zaměstnán, jakou práci tam konal a jakého výdělku dosáhl nebo z jakého důvodu se do práce nezapojil.“

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

70. V § 69 odst. 3 se slova „ , pokud se se zaměstnavatelem nedohodne písemně jinak,“ nahrazují slovy „ , pokud se se zaměstnavatelem nedohodne písemně na jiném dnu skončení,“.

71. V § 70 odst. 2 se slova „ , pokud se se zaměstnancem nedohodne jinak,“ nahrazují slovy „ , pokud se se zaměstnancem nedohodne písemně na jiném dnu skončení,“.

72. V § 71 větě druhé se slovo „nemůže“ nahrazuje slovem „nesmí“.

73. § 73 zní:

„§ 73

(1) V případech uvedených v § 33 odst. 3 může ten, kdo je příslušný ke jmenování (§ 33 odst. 4), vedoucího zaměstnance z pracovního místa odvolat; vedoucí zaměstnanec se může tohoto místa rovněž vzdát.

(2) Jestliže je zaměstnavatelem jiná právnická osoba než uvedená v § 33 odst. 3 nebo fyzická osoba, může být s vedoucím zaměstnancem dohodnuta možnost odvolání z pracovního místa, je-li zároveň dohodnuto, že se vedoucí zaměstnanec může tohoto místa vzdát.

(3) Vedoucími místy podle odstavce 2 jsou místa

a) v přímé řídicí působnosti

1. statutárního orgánu, je-li zaměstnavatelem právnická osoba,
2. zaměstnavatele, je-li zaměstnavatelem fyzická osoba,

b) v přímé řídicí působnosti vedoucího zaměstnance přímo podřízeného

1. statutárnímu orgánu, je-li zaměstnavatelem právnická osoba,
2. zaměstnavateli, je-li zaměstnavatelem fyzická osoba,

za podmínky, že tomuto vedoucímu zaměstnanci je podřízen další vedoucí zaměstnanec.

(4) Odvolání vedoucího zaměstnance podle odstavce 2 může provádět u zaměstnavatele, který je právnickou osobou, její statutární orgán a u zaměstnavatele, který je fyzickou osobou, tento zaměstnavatel.“

74. Za § 73 se vkládá nový § 73a, který zní:

„§ 73a

(1) Odvolání nebo vzdání se pracovního místa vedoucího zaměstnance musí být provedeno písemně. Výkon práce na pracovním místě vedoucího zaměstnance končí dnem následujícím po doručení odvolání nebo vzdání se tohoto místa, nebyl-li v odvolání nebo vzdání se pracovního místa uveden den pozdější.

(2) Odvoláním nebo vzdáním se pracovního místa vedoucího zaměstnance pracovní poměr nekončí; zaměstnavatel je povinen tomuto zaměstnanci navrhnout změnu jeho dalšího pracovního zařazení u zaměstnavatele na jinou práci odpovídající jeho zdravotnímu stavu a kvalifikaci. Jestliže zaměstnavatel nemá pro zaměstnance takovou práci, nebo ji zaměstnanec odmítne, jde o překážku v práci na straně zaměstnavatele a současně

platí, že je dán výpovědní důvod podle § 52 písm. c); odstoupné poskytované zaměstnanci při organizačních změnách náleží jen v případě rozvázání pracovního poměru po odvolání z místa vedoucího zaměstnance v souvislosti se zrušením tohoto místa v důsledku organizační změny.

(3) Byl-li pracovní poměr vedoucího zaměstnance jmenováním založen nebo změněn na dobu určitou, neskončí-li jeho pracovní poměr dříve, skončí uplynutím doby (§ 48 odst. 2).“

75. V § 75 a § 76 odst. 1 se číslo „150“ nahrazuje číslem „300“.

76. Na konci § 75 se doplňuje věta „V dohodě o provedení práce musí být uvedena doba, na kterou se tato dohoda uzavírá.“.

77. V § 76 odst. 5 se slova „druhému účastníku“ nahrazují slovy „druhé smluvní straně“.

78. V § 77 odst. 1 část věty před středníkem zní: „Dohoda o provedení práce a dohoda o pracovní činnosti musí být uzavřena písemně“.

79. V § 77 odstavec 2 zní:

„(2) Není-li v tomto zákoně dále stanoveno jinak, vztahuje se na práci konanou na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr úprava pro výkon práce v pracovním poměru; to však neplatí, pokud jde o

- a) převedení na jinou práci a přeložení,
- b) dočasné přidělení,
- c) odstupné,
- d) pracovní dobu a dobu odpočinku; výkon práce však nesmí přesáhnout 12 hodin během 24 hodin po sobě jdoucích,
- e) překážky v práci na straně zaměstnance,
- f) dovolenou,
- g) skončení pracovního poměru,
- h) odměňování (dále jen „odměna z dohody“), s výjimkou minimální mzdy, a
- i) cestovní náhrady.“.

80. V § 77 odst. 3 větě druhé se za slova „dohody o“ vkládají slova „provedení práce a u dohody o“.

81. V § 78 odst. 1 se písmeno j) zrušuje.

Dosavadní písmena k) a l) se označují jako písmena j) a k).

82. V § 78 odst. 1 písmeno k) zní:

„k) zaměstnancem pracujícím v noci zaměstnanec, který odpracuje během noční doby nejméně 3 hodiny ze své pracovní doby v rámci 24 hodin po sobě jdoucích v průměru alespoň jednou týdně v období, uvedeném v § 94 odst. 1,“.

83. V § 78 se na konci odstavce 1 doplňují písmena l) a m), která znějí:

„l) rovnoměrným rozvržením pracovní doby rozvržení, při kterém zaměstnavatel rozvrhuje na jednotlivé týdny stanovenou týdenní pracovní dobu, popřípadě kratší pracovní dobu,

m) nerovnoměrným rozvržením pracovní doby rozvržení, při kterém zaměstnavatel nerozvrhuje rovnoměrně na jednotlivé týdny stanovenou týdenní pracovní dobu, popřípadě kratší pracovní dobu, s tím, že průměrná týdenní pracovní doba nesmí přesáhnout stanovenou týdenní pracovní dobu, popřípadě kratší pracovní dobu, za období nejvýše 26 týdnů po sobě jdoucích. Jen kolektivní smlouva může toto období vymezit nejvýše na 52 týdnů po sobě jdoucích.“.

84. V § 79 odst. 1 a 2 se slova „nesmí překročit“ nahrazují slovem „činí“.

85. V § 79a se za slova „ve více“ vkládá slovo „základních“ a slova „věty druhé“ se zrušují.

86. § 80 včetně nadpisu zní:

„§ 80

Kratší pracovní doba

Kratší pracovní doba pod rozsah stanovený v § 79 může být sjednána pouze mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem. Zaměstnanci přísluší mzda nebo plat, které odpovídají sjednané kratší pracovní době.“.

87. V části čtvrté hlavy II se označení dílu 2 včetně nadpisu zrušuje a dosavadní díly 3 a 4 se označují jako díly 2 a 3.

88. § 82 se zrušuje.

89. § 83 a 84 znějí:

„§ 83

Délka směny nesmí přesáhnout 12 hodin.

§ 84

Zaměstnavatel je povinen vypracovat písemný rozvrh týdenní pracovní doby a seznámit s ním nebo s jeho změnou zaměstnance nejpozději 2 týdny a v případě

konta pracovní doby 1 týden před začátkem období, na něž je pracovní doba rozvržena, pokud se nedohodne se zaměstnancem na jiné době seznámení.“.

90. § 84a se zrušuje.

91. § 85 zní:

„§ 85

(1) Pružné rozvržení pracovní doby zahrnuje časové úseky základní a volitelné pracovní doby, jejichž začátek a konec určuje zaměstnavatel.

(2) V základní pracovní době je zaměstnanec povinen být na pracovišti.

(3) V rámci volitelné pracovní doby si zaměstnanec sám volí začátek a konec pracovní doby. Celková délka směny nesmí přesáhnout 12 hodin.

(4) Při pružném rozvržení pracovní doby musí být průměrná týdenní pracovní doba naplněna ve vyrovnávacím období určeném zaměstnavatelem, nejdéle však v období uvedeném v § 78 odst. 1 písm. m).

(5) Pružné rozvržení pracovní doby se neuplatní

a) při pracovní cestě zaměstnance,

b) při nutnosti zabezpečení naléhavého pracovního úkolu ve směně, jejíž začátek a konec je pevně stanoven, nebo brání-li jejímu uplatnění provozní důvody, a v době důležitých osobních překážek v práci, po kterou zaměstnanci přísluší náhrada mzdy nebo platu podle § 192 nebo dávky podle předpisů o nemocenském pojištění, a

c) v dalších případech určených zaměstnavatelem.

(6) V případech uvedených v odstavci 5 platí pro zaměstnance předem stanovené rozvržení týdenní pracovní doby do směn, které je zaměstnavatel pro tento účel povinen určit.“.

92. V § 86 odstavec 1 zní:

„(1) Konto pracovní doby je způsob rozvržení pracovní doby, který smí zavést jen kolektivní smlouva nebo vnitřní předpis u zaměstnavatele, u kterého nepůsobí odborová organizace.“.

93. V § 86 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Jen bude-li to sjednáno v kolektivní smlouvě, může být práce přesčas odpracovaná v kontu pracovní doby ve vyrovnávacím období sjednaném v kolektivní smlouvě, které nepřesáhne nejvýše 52 týdnů po sobě jdoucích, v rozsahu nejvýše 120 hodin započtena do

pracovní doby jen v bezprostředně následujícím vyrovnávacím období.“.

94. V § 87 se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 3.

95. V § 87 odst. 3 se slova „posuzuje se“ nahrazují slovy „musí být posuzován“.

96. V § 91 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:

„(5) Ve dnech pracovního klidu může zaměstnavatel nařídit jen výkon prací uvedených v odstavcích 3 a 4 nejvýše dvakrát v průběhu období 4 týdnů po sobě jdoucích, uplatní-li se v kontu pracovní doby postup podle § 86 odst. 4.“.

Dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 6.

97. V § 92 odst. 1 se slova „během každého období 7 po sobě jdoucích kalendářních dnů“ zrušují.

98. V § 93a odst. 4 písm. a) se slova „jinak je neplatná,“ zrušují.

99. V § 93a odst. 4 písm. d) se slova „a doručeno druhému účastníku“ zrušují.

100. V § 93a odst. 4 písm. e) se slova „a doručena druhému účastníku“ zrušují.

101. V § 96 odst. 1 úvodní část ustanovení zní: „Zaměstnavatel je povinen vést u jednotlivých zaměstnanců evidenci s vyznačením začátku a konce“.

102. V § 96 odst. 1 písm. a) bod 1 zní:

„1. směny [§ 78 odst. 1 písm. c)],“.

103. V § 98 odst. 2, § 120 odst. 1 a v § 121 odst. 1 se slova „§ 87 odst. 4“ nahrazují slovy „§ 87 odst. 3“.

104. V § 101 odst. 6 se slovo „hradí“ nahrazuje slovy „je povinen hradit“.

105. V § 102 odst. 4 větě třetí se slova „vede zaměstnavatel“ nahrazují slovy „je zaměstnavatel povinen vést“.

106. V § 102 odst. 5 úvodní části ustanovení se slova „vychází zaměstnavatel“ nahrazují slovy „je zaměstnavatel povinen vycházet“.

107. V § 102 odst. 6 větě první se slovo „přijímá“ nahrazuje slovy „je povinen přijmout“ a ve větě třetí se slovo „zajistí“ nahrazuje slovy „je povinen zajistit“.

108. V § 103 odst. 1 závěrečné části ustanovení se slova „je třeba zajistit“ nahrazují slovy „musí být zajištěny“.

109. V § 103 odst. 2 větě druhé úvodní části ustanovení se slova „zaměstnavatel zajistí“ nahrazují slovy „je zaměstnavatel povinen zajistit“.

110. V § 103 odst. 3 se slovo „určí“ nahrazuje slovy „je povinen určit“.

111. V § 104 odst. 2 se slova „poskytuje zaměstnavatel“ nahrazují slovy „přísluší zaměstnanci od zaměstnavatele“.

112. V § 104 odst. 5 větě první se slova „poskytne zaměstnavatel zaměstnanci“ nahrazují slovy „přísluší zaměstnanci od zaměstnavatele“.

113. V § 105 odst. 1 se věta druhá nahrazuje větou „O pracovním úrazu zaměstnance jiného zaměstnavatele je zaměstnavatel podle věty první povinen bez zbytečného odkladu uvědomit zaměstnavatele úrazem postiženého zaměstnance, umožnit mu účast na objasnění příčin a okolností vzniku pracovního úrazu a seznámit ho s výsledky tohoto objasnění.“.

114. V § 105 odst. 2 a v § 105 odst. 6 se slovo „vede“ nahrazuje slovy „je povinen vést“.

115. V § 105 odst. 3 v úvodní části ustanovení se slova „Zaměstnavatel vyhotovuje záznamy a vede“ nahrazují slovy „Zaměstnavatel je povinen vyhotovovat záznamy a vést“ a ve větě druhé se slova „předá zaměstnavatel“ nahrazují slovy „je povinen zaměstnavatel předat“.

116. V § 105 odstavec 7 zní:

„(7) Vláda stanoví nařízením

- a) způsob vedení evidence úrazů v knize úrazů,
- b) ohlašování úrazů,
- c) vyhotovování a zasílání záznamu o úrazu a záznamu o úrazu – hlášení změn,
- d) okruh orgánů a institucí, kterým se ohlašuje pracovní úraz, zasílá záznam o úrazu a záznam o úrazu – hlášení změn,
- e) co se rozumí smrtelným pracovním úrazem pro statistické účely,
- f) vzor záznamu o úrazu a vzor záznamu o úrazu – hlášení změn.“.

117. V § 108 odst. 1 se slova „mají právo se účastnit“ nahrazují slovy „nesmějí být zbaveni práva účastnit se“.

118. V § 108 odst. 5 se za slova „v dohodě s odborovou organizací a“ vkládají slova „se souhlasem“ a slovo „zástupcem“ se nahrazuje slovem „zástupce“.

119. Nadpis části šesté zní: „**ODMĚŇOVÁNÍ ZA PRÁCI, ODMĚNA ZA PRACOVNÍ POHO-TOVOST A SRÁŽKY Z PŘÍJMŮ ZE ZÁKLAD-NÍHO PRACOVNĚPRÁVNÍHO VZTAHU**“.

120. V § 111 odst. 1 se slova „pracovněprávním vztahu uvedeném v § 3 větě druhé“ nahrazují slovy „základním pracovněprávním vztahu podle § 3“.

121. V § 113 odstavec 1 zní:

„(1) Mzda se sjednává ve smlouvě nebo ji zaměstnavatel stanoví vnitřním předpisem anebo určuje mzdovým výměrem, není-li v odstavci 2 stanoveno jinak.“.

122. V § 114 odstavec 3 zní:

„(3) Dosažená mzda a příplatek ani náhradní volno podle odstavců 1 a 2 nepřísluší, je-li mzda sjednána (§ 113) již s přihlédnutím k případné práci přesčas. Mzdu s přihlédnutím k případné práci přesčas je možné takto sjednat, je-li současně sjednán rozsah práce přesčas, k níž bylo při sjednání mzdy přihlédnuto. Mzdu s přihlédnutím k případné práci přesčas je možné sjednat nejvýše v rozsahu 150 hodin práce přesčas za kalendářní rok a u vedoucích zaměstnanců (§ 11) v mezích celkového rozsahu práce přesčas (§ 93 odst. 4).“.

123. V § 116 a § 118 odst. 1 se věta druhá nahrazuje větou „Je však možné sjednat jinou minimální výši a způsob určení příplatku.“.

124. V § 120 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Uplatní-li se v kontu pracovní doby postup podle § 86 odst. 4, přísluší zaměstnanci za jednotlivé kalendářní měsíce mzda ve stálé měsíční výši, která nesmí být nižší než 85 % jeho průměrného výdělku.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

125. Nadpis § 122 zní: „**Určení a sjednání platu**“.

126. V § 122 odst. 1 se slova „zaměstnavatel zaměstnanci“ nahrazují slovy „zaměstnanci zaměstnavatel, není-li v odstavci 2 stanoveno jinak, a to“.

127. V § 122 se vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Se zaměstnancem zařazeným do třinácté a vyšší platové třídy může zaměstnavatel sjednat plat pevnou měsíční částkou, ve které budou zohledněna všechna hlediska, podle nichž jsou stanoveny jednotlivé složky platu podle tohoto zákona, na které by jinak zaměstnanci vzniklo právo, nebo které by mu mohl zaměstnavatel poskytnout (dále jen „smluvní plat“). Vedle smluvního platu zaměstnanci nepřísluší žádné

složky platu. Poskytování odměny a cílové odměny (§ 134 a 134a) není dotčeno. Smlouva o smluvním platu musí být uzavřena písemně; pro obsah smlouvy se použije přiměřeně § 136.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

128. V § 122 odst. 3 se za slova „určuje plat“ vkládají slova „ , nebo s ním sjednává smluvní plat“.

129. V § 123 se na konci odstavce 5 doplňuje věta „Platové tarify se zaokrouhlují na celé desetikoruny nahoru.“.

130. V § 123 odst. 6 se písmeno a) zrušuje.

Dosavadní písmena b) až g) se označují jako písmena a) až f).

131. V § 123 odst. 6 písm. e) se slova „nebo se kterými může zaměstnavatel sjednat smluvní plat,“ zrušují.

132. V § 123 odst. 6 písmeno f) zní:

„f) stupnice platových tarifů pro příslušný kalendářní rok podle odstavce 5, a to zpravidla s účinností od počátku kalendářního roku, tak, aby platové tarify v jednotlivých platových třídách činily nejméně

platová třída	platový tarif v Kč měsíčně
1	6 500
2	7 110
3	7 710
4	8 350
5	9 060
6	9 830
7	10 660
8	11 570
9	12 550
10	13 620
11	14 780
12	16 020
13	17 370
14	18 850
15	20 470
16	22 200.“.

133. V § 127 odst. 2 se za slovo „osobního“ vkládá slovo „příplatku“, slovo „a“ se nahrazuje čárkou a za slova „zvláštního příplatku“ se vkládají slova „ , příplatku za práci ve ztíženém pracovním prostředí“.

134. V § 127 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Zaměstnanci, kterému přísluší příplatek za vedení podle § 124, je plat stanoven s přihlédnutím

k případné práci přesčas v rozsahu 150 hodin v kalendářním roce. To neplatí o práci přesčas konané v noci, v den pracovního klidu nebo v době pracovní pohotovosti. V platu vedoucího zaměstnance, který je statutárním orgánem nebo vedoucím organizační složky, je vždy přihlédnuto k veškeré práci přesčas.“

135. Za § 134 se vkládá nový § 134a, který včetně nadpisu zní:

„§ 134a

Cílová odměna

Za splnění předem stanoveného mimořádně náročného úkolu, jehož příprava, postupné zajišťování a konečná realizace bude z hlediska působnosti zaměstnavatele zvlášť významná, může zaměstnavatel zaměstnanci, který se na jeho splnění bezprostředně nebo významně podílí, poskytnout cílovou odměnu. Výši odměny oznámí zaměstnavatel společně s hodnotitelnými nebo měřitelnými ukazateli před započítáním plnění úkolu. Cílová odměna přísluší zaměstnanci ve výši určené zaměstnavatelem v závislosti na plnění ukazatelů, neskončí-li jeho pracovní poměr před splněním stanoveného úkolu.“

136. V § 136 odst. 1 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „; tuto povinnost nemá zaměstnavatel vůči zaměstnanci, se kterým sjednal smluvní plat“.

137. V § 136 odst. 3 se slova „(§ 122 odst. 2)“ nahrazují slovy „(§ 122 odst. 3)“.

138. V § 141 odstavce 3 až 5 znějí:

„(3) Pravidelný termín výplaty mzdy nebo platu musí být sjednán, stanoven nebo určen v rámci období uvedeného v odstavci 1.

(4) Zaměstnavatel je povinen vyplatit zaměstnanci před nastoupením dovolené mzdu nebo plat splatný během dovolené, případně-li termín výplaty na období dovolené, pokud se se zaměstnancem nedohodne na jiném dnu výplaty. Jestliže to neumožňuje technika výpočtu mezd nebo platů, je povinen vyplatit mu přiměřenou zálohu a zbývající část mzdy nebo platu je povinen mu vyplatit nejpozději v nejbližším pravidelném termínu výplaty mzdy nebo platu následujícím po dovolené.

(5) Při skončení pracovního poměru je zaměstnavatel povinen vyplatit zaměstnanci na jeho žádost mzdu nebo plat za měsíční období, na které mu vzniklo právo, v den skončení pracovního poměru. Jestliže to neumožňuje technika výpočtu mezd nebo platů, je zaměstnavatel povinen mu vyplatit mzdu nebo plat nej-

později v nejbližším pravidelném termínu výplaty mzdy nebo platu následujícím po dni skončení pracovního poměru.“

139. V § 142 odstavec 1 včetně poznámky pod čarou č. 50 zní:

„(1) Mzdu nebo plat je zaměstnavatel povinen zaměstnanci vyplácet v zákonných penězích⁵⁰⁾).

⁵⁰⁾ § 16 odst. 1 zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance.“

140. V § 142 odst. 3 se na konci textu věty první doplňují slova „nebo není-li v tomto zákoně dále stanoveno jinak“.

141. V § 142 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Zaměstnavatel se složitými provozními podmínkami pro výplatu mzdy nebo platu, pokud by byla výplata obtížná nebo neproveditelná, může zaměstnanci zaslat mzdu nebo plat na své náklady a nebezpečí, a to tak, aby je měl zaměstnanec k dispozici nejpozději v termínu určeném pro jejich výplatu.“

Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 5 a 6.

142. V § 143 odst. 1 se slova „Na žádost zaměstnance“ nahrazují slovy „Na základě dohody se zaměstnancem“ a slova „poukázat částku určenou zaměstnancem na svůj náklad a nebezpečí na jeden účet zaměstnance u banky nebo spořitelního či úvěrního družstva“ slovy „zaplatit částku určenou zaměstnancem na svůj náklad a nebezpečí na jeden platební účet určený zaměstnancem“.

143. V § 144 se slova „a 142“ nahrazují slovy „ , 142 a 143“.

144. V § 145 odst. 1 se slova „zaměstnance z“ nahrazují slovy „zaměstnance ze základního“ a slova „věty druhé“ se zrušují.

145. V § 145 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno f), které zní:

„f) odměny podle § 224 odst. 2.“

146. V § 146 úvodní části ustanovení se slovo „mohou“ nahrazuje slovem „smějí“.

147. V § 147 odst. 1 úvodní části ustanovení se slova „je oprávněn“ nahrazují slovem „smí“ a na konci se doplňuje slovo „jen“.

148. V § 148 odst. 1 se za slovo „provedou“ vkládá slovo „jen“.

149. V § 148 odst. 2 se slova „je možné provést“ nahrazující slovy „smějí být provedeny“.

150. Nadpis části sedmé zní: „**NÁHRADA VÝDAJŮ V SOUVISLOSTI S VÝKONEM PRÁCE**“.

151. V § 152 se na začátek písmene c) vkládá slovo „mimořádné“ a slovo „mimořádným“ se zrušuje.

152. V § 152 se za písmeno d) vkládá nové písmeno e), které zní:

„e) dočasném přidělení (§ 43a),“.

Dosavadní písmena e) a f) se označují jako písmena f) a g).

153. V § 154 větě druhé se za slovo „odletu“ vkládají slova „z České republiky“, za slovo „přiletu“ se vkládají slova „do České republiky“ a slovo „letadla“ se zrušuje.

154. V § 157 odst. 1 se slovo „Náhradu“ nahrazuje slovem „Náhrada“ a slova „poskytne zaměstnavatel“ se nahrazují slovem „přísluší“.

155. V § 157 odstavce 5 zní:

„(5) Základní náhrada u nákladních automobilů, autobusů nebo traktorů přísluší zaměstnanci nejméně ve výši dvojnásobku sazby stanovené v odstavci 4 písm. b).“.

156. V § 159 odst. 1 se slovo „Náhradu“ nahrazuje slovem „Náhrada“ a slova „poskytuje zaměstnavatel“ se nahrazují slovy „přísluší zaměstnanci“.

157. V § 159 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Náhrada jízdních výdajů zaměstnanci nepřisluší, pokud zaměstnavatel zajistí zaměstnanci použití místní hromadné dopravy způsobem, na který zaměstnanec finančně nepřispívá.“.

158. V § 161 odstavce 1 zní:

„(1) Trvá-li pracovní cesta déle než 7 kalendářních dnů, přísluší zaměstnanci náhrada jízdních výdajů k návštěvě člena rodiny do jeho bydliště nebo do jiného předem dohodnutého místa pobytu člena rodiny a zpět ve výši a za shodných podmínek jako v § 157 až 160 s tím, že zaměstnavatel poskytne zaměstnanci náhradu jízdních výdajů nejvýše v částce odpovídající jízdním výdajům do místa výkonu práce nebo pravidelného pracoviště anebo bydliště na území České republiky. Za limitující se přitom považuje částka, která je pro zaměstnance nejvýhodnější.“.

159. V § 162 odst. 1 se slova „Zaměstnavatel po-

skytne zaměstnanci náhradu“ nahrazují slovy „Zaměstnanci přísluší náhrada“.

160. V § 163 odst. 1 se slova „poskytne zaměstnavatel“ nahrazují slovem „přísluší“.

161. V § 163 odst. 2 úvodní části ustanovení se za slova „finančně nepřispívá“ vkládají slova „(dále jen „bezplatné jídlo“)“ a slova „je zaměstnavatel oprávněn za každé uvedené jídlo stravné krátit až o hodnotu“ se nahrazují slovy „přísluší zaměstnanci stravné snížené za každé bezplatné jídlo až o hodnotu“.

162. V § 163 odst. 3 se slova „nebo míru jeho krácení podle odstavce 2,“ zrušují a na konci odstavce 3 se doplňuje věta „Nesjedná-li zaměstnavatel nebo neurčí před vysláním zaměstnance nižší hodnotu snížení stravného, přísluší zaměstnanci stravné snížené o nejvyšší hodnotu stanovenou v odstavci 2.“.

163. V § 163 odst. 7 a v § 170 odst. 8 se slova „nemohou účastníci“ nahrazují slovy „je zakázáno“.

164. V § 164 větě první se slova „Zaměstnavatel poskytne zaměstnanci náhradu“ nahrazují slovy „Zaměstnanci přísluší náhrada“ a ve větě druhé se slova „poskytne mu zaměstnavatel náhradu“ nahrazují slovy „přísluší mu náhrada“.

165. V části sedmé hlavě II nadpis dílu 2 zní: „Náhrady při přeložení a dočasném přidělení“.

166. V § 165 odst. 1 větě první se za slovo „přeložen“ vkládají slova „nebo dočasně přidělen k jinému zaměstnavateli“ a slova „poskytne mu zaměstnavatel“ se nahrazují slovy „přísluší mu“.

167. V § 165 odst. 2 větě první se za slovo „přeložení“ vkládají slova „nebo dočasněho přidělení“ a slova „poskytne zaměstnavatel“ se nahrazují slovem „přísluší“ a ve větě druhé se slova „poskytuje zaměstnavatel“ nahrazují slovy „přísluší zaměstnanci“.

168. V § 166 odst. 1 úvodní části ustanovení se za slova „v § 163“ vkládají slova „ , s výjimkou odstavce 4,“.

169. V § 167 se slova „Náhradu jízdních výdajů poskytuje zaměstnavatel“ nahrazují slovy „Náhrada jízdních výdajů přísluší“.

170. V § 168 větě první se slova „poskytuje zaměstnavatel zaměstnanci náhradu“ nahrazují slovy „přísluší zaměstnanci náhrada“.

171. V § 169 se slova „Zaměstnavatel poskytne zaměstnanci náhradu“ nahrazují slovy „Zaměstnanci přísluší náhrada“.

172. V § 170 odst. 1 se slova „Zaměstnavatel poskytne zaměstnanci“ nahrazují slovy „Zaměstnanci přísluší“.

173. V § 170 odst. 3 větě první se slova „Zaměstnavatel poskytne zaměstnanci“ nahrazují slovy „Zaměstnanci přísluší“ a číslo „12“ se nahrazuje číslem „18“, ve větě druhé se číslo „6“ nahrazuje číslem „12“ a číslo „12“ se nahrazuje číslem „18“, slova „v poloviční výši“ se nahrazují slovy „ve výši dvou třetin“, slovo „čtvrtinové“ se zrušuje, za slovo „výši“ se vkládají slova „jedné třetiny“ a na konci se doplňují slova „ , nebo déle než 5 hodin, pokud zaměstnanci vznikne za cestu na území České republiky právo na stravné podle § 163 nebo § 176“.

174. V § 170 odstavec 5 zní:

„(5) Bylo-li zaměstnanci během zahraniční pracovní cesty poskytnuto bezplatné jídlo, přísluší zaměstnanci zahraniční stravné ve výši základní sazby snížené za každé bezplatné jídlo až o hodnotu

- a) 70 % zahraničního stravného, jde-li o zahraniční stravné v třetinové výši základní sazby,
- b) 35 % zahraničního stravného, jde-li o zahraniční stravné ve dvoutřetinové výši základní sazby,
- c) 25 % zahraničního stravného, jde-li o zahraniční stravné ve výši základní sazby.

Nesjedná-li zaměstnavatel nižší hodnotu snížení zahraničního stravného, nebo ji neurčí před vysláním zaměstnance na zahraniční pracovní cestu, přísluší zaměstnanci zahraniční stravné snížené o nejvyšší hodnotu stanovenou ve větě první.“.

175. V § 171 se slova „Zaměstnavatel poskytne zaměstnanci náhradu“ nahrazují slovy „Zaměstnanci přísluší náhrada“.

176. V § 172 větě první se slova „poskytne zaměstnavatel“ nahrazují slovem „přísluší“ a za slovo „dny“ se vkládá slovo „první“ a ve větě druhé se slova „poskytne zaměstnavatel zaměstnanci i náhradu“ nahrazují slovy „přísluší zaměstnanci i náhrada“.

177. V § 176 odst. 1 úvodní části ustanovení se slova „odst. 1 nepoužije“ nahrazují slovy „odst. 1 až 3 nepoužijí“ a ve větě druhé se slova „Zaměstnavatel poskytne zaměstnanci“ nahrazují slovy „Zaměstnanci přísluší“.

178. V § 176 odstavec 3 zní:

„(3) Bylo-li zaměstnanci během pracovní cesty poskytnuto bezplatné jídlo, přísluší zaměstnanci stravné snížené za každé bezplatné jídlo o hodnotu

- a) 70 % stravného, trvá-li pracovní cesta 5 až 12 hodin,
- b) 35 % stravného, trvá-li pracovní cesta déle než 12 hodin, nejdéle však 18 hodin,
- c) 25 % stravného, trvá-li pracovní cesta déle než 18 hodin.“.

179. V § 176 se doplňují odstavce 4 a 5, které znějí:

„(4) Stravné zaměstnanci nepřisluší, pokud mu během pracovní cesty, která trvá

- a) 5 až 12 hodin, byla poskytnuta 2 bezplatná jídla,
- b) 12 až 18 hodin, byla poskytnuta 3 bezplatná jídla.

(5) Nesjedná-li zaměstnavatel nebo neurčí před vysláním zaměstnance na pracovní cestu výši stravného, přísluší zaměstnanci stravné ve výši dolní sazby rozpětí podle odstavce 1.“.

180. V § 177 odst. 2 se věta druhá a v § 187 se věta třetí zrušují.

181. V § 179 odst. 1 větě první se za slova „věty první“ vkládají slova „a odstavce 5“ a ve větě druhé se slova „Zaměstnavatel poskytuje zaměstnanci“ nahrazují slovy „Zaměstnanci přísluší“.

182. V § 179 se doplňují odstavce 3 a 4, které znějí:

„(3) Bylo-li zaměstnanci během zahraniční pracovní cesty v zahraničí poskytnuto bezplatné jídlo, přísluší zaměstnanci zahraniční stravné snížené za každé bezplatné jídlo o hodnotu

- a) 70 % zahraničního stravného, jde-li o zahraniční stravné v třetinové výši základní sazby,
- b) 35 % zahraničního stravného, jde-li o zahraniční stravné ve dvoutřetinové výši základní sazby,
- c) 25 % zahraničního stravného, jde-li o zahraniční stravné ve výši základní sazby.

(4) Zahraniční stravné zaměstnanci nepřisluší, pokud mu během zahraniční pracovní cesty, která trvá

- a) 5 až 12 hodin, byla poskytnuta 2 bezplatná jídla,
- b) 12 až 18 hodin, byla poskytnuta 3 bezplatná jídla.“.

183. V § 181 větě první se slova „poskytuje zaměstnavatel“ nahrazují slovem „přísluší“.

184. V § 183 odst. 3 větě první a v § 183 odst. 5 větě první se slovo „jinak“ nahrazuje slovy „na jiné době“.

185. V § 183 odst. 5 se slovo „účastníci“ nahrazuje slovy „smluvní strany“.

186. V § 191 se slovo „omluví“ nahrazuje slovy „je povinen omluvit“, slova „podle § 115 občanského zákoníku“, slova „podle § 25 zákona o nemocenském pojištění zaměstnanců nebo“ a slova „v § 25 zákona o nemocenském pojištění zaměstnanců nebo“ se zrušují.

187. Poznámka pod čarou č. 58 zní:

„⁵⁸⁾ Zákon č. 187/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“

188. Poznámka pod čarou č. 60 se zrušuje, a to včetně odkazů na poznámku pod čarou.

189. V nadpisu nad § 192 se slova „dohody o pracovní činnosti“ nahrazují slovy „dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr“.

190. V § 192 odst. 2 větě druhé se slovo „stejným“ nahrazuje slovem „obdobným“ a ve větě třetí se slovo „náleží“ nahrazuje slovem „přísluší“.

191. V § 192 odst. 4 se slova „se snižuje“ nahrazují slovy „musí být snížena“.

192. V § 192 se na konci odstavce 5 doplňuje věta „Náhrada mzdy nebo platu nesmí být snížena nebo neposkytnuta, jestliže byla pro totéž porušení režimu dočasně práce neschopného pojištěnce dána zaměstnanci výpověď podle § 52 písm. h).“.

193. V § 193 větě první se slova „se poskytuje“ nahrazují slovem „přísluší“, slova „ , a to“ se nahrazují slovy „a musí být vyplacena“, ve větě druhé se slovo „vyhlásit“ nahrazuje slovem „určit“ a slova „je třeba předložit“ se nahrazují slovy „musí být předloženy“.

194. V § 194 větě první a druhé se za slova „dohody o“ vkládají slova „provedení práce nebo dohody o“.

195. V § 195 odst. 3 větě druhé se slova „poskytne se“ nahrazují slovem „přísluší“.

196. V § 196 větě druhé a v § 197 odst. 2 a 3 se slova „se poskytuje“ nahrazují slovem „přísluší“.

197. V § 197 odst. 3 větě první a třetí se slova „se rodičovská dovolená poskytuje“ nahrazují slovy „rodičovská dovolená přísluší“.

198. V § 198 odst. 2 a v § 199 odst. 1 větě druhé se slova „se poskytné“ nahrazují slovem „přísluší“.

199. V § 198 odst. 4 se slova „poskytuje se“ nahrazují slovem „přísluší“.

200. V § 199 odst. 2 se slova „se poskytuje“ nahrazují slovem „přísluší“.

201. V § 200 větě první se slova „Zaměstnavatel poskytne zaměstnanci“ nahrazují slovy „Zaměstnanci od zaměstnavatele přísluší“.

202. V § 203 odst. 2 písm. d) větě druhé a třetí a v § 203 odst. 2 písm. e) větě třetí se slova „poskytuje se“ nahrazují slovem „přísluší“.

203. V § 204 odst. 1 a 2 se slova „Zaměstnavatel omluví nepřítomnost zaměstnance v práci“ nahrazují slovy „Zaměstnanci přísluší od zaměstnavatele pracovní volno“.

204. V § 206 odst. 1 větě druhé se slova „zaměstnanec uvědomí“ nahrazují slovy „je zaměstnanec povinen uvědomit“.

205. V § 206 se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 3 a 4.

206. V § 206 odst. 4 se slova „odstavce 4“ nahrazují slovy „odstavce 3“.

207. V § 208 se slova „poskytne mu zaměstnavatel náhradu“ nahrazují slovy „přísluší mu náhrada“.

208. V § 209 odst. 2 se slovo „může“ nahrazuje slovem „musí“ a na konci odstavce se doplňují slova „ ; nepůsobí-li u zaměstnavatele odborová organizace, může být dohoda nahrazena vnitřním předpisem“.

209. V § 209 se odstavec 3 zrušuje.

210. V § 210 odst. 1 větě druhé se slova „poskytne mu zaměstnavatel náhradu“ nahrazují slovy „přísluší mu náhrada“.

211. V § 212 odstavec 4 zní:

„(4) Byl-li zaměstnanec dlouhodobě plně uvolněn pro výkon veřejné funkce, je povinna mu dovolenou nebo její část poskytnout právnická nebo fyzická osoba, pro kterou je uvolněný zaměstnanec činný; tato právnická nebo fyzická osoba je povinna mu poskytnout též tu část dovolené, kterou nevyčerpal před uvolněním. Nevyčerpal-li zaměstnanec dovolenou před uplynutím doby uvolnění, je povinen mu ji poskytnout uvolňující zaměstnavatel. Splnění podmínek pro vznik práva na dovolenou se přitom posuzuje vcelku za dobu před i po uvolnění.“

212. V § 214 se slovo „náleží“ nahrazuje slovem „přísluší“.

213. V § 216 se odstavec 1 zrušuje.

Dosavadní odstavce 2 až 5 se označují jako odstavce 1 až 4.

214. V § 216 odst. 2 se slova „se jako výkon práce neposuzuje“ nahrazují slovy „se za výkon práce nepovažuje“.

215. V § 217 odst. 1 se věta první nahrazuje větou „Dobu čerpání dovolené je povinen zaměstnavatel určit podle písemného rozvrhu čerpání dovolené vydaného s předchozím souhlasem odborové organizace a rady zaměstnanců tak, aby dovolená mohla být vyčerpána zpravidla vcelku a do konce kalendářního roku, ve kterém právo na dovolenou vzniklo, pokud v tomto zákoně není dále stanoveno jinak.“ a ve větě druhé se slovo „stanovení“ nahrazuje slovem „určení“.

216. § 218 zní:

„§ 218

(1) Čerpání dovolené podle § 211 je zaměstnavatel povinen zaměstnanci určit tak, aby dovolenou vyčerpал v kalendářním roce, ve kterém zaměstnanci právo na dovolenou vzniklo, ledaže v tom zaměstnavateli brání překážky v práci na straně zaměstnance nebo naléhavé provozní důvody.

(2) Nemůže-li být dovolená vyčerpána podle odstavce 1, je zaměstnavatel povinen určit ji zaměstnanci tak, aby byla vyčerpána nejpozději do konce následujícího kalendářního roku, není-li v odstavci 4 stanoveno jinak.

(3) Není-li čerpání dovolené určeno nejpozději do 30. června následujícího kalendářního roku, má právo určit čerpání dovolené rovněž zaměstnanec. Čerpání dovolené je zaměstnanec povinen písemně oznámit zaměstnavateli alespoň 14 dnů předem, pokud se nedohodne se zaměstnavatelem na jiné době oznámení.

(4) Nemůže-li být dovolená vyčerpána ani do konce následujícího kalendářního roku proto, že zaměstnanec byl uznán dočasně práce neschopným nebo z důvodu čerpání mateřské anebo rodičovské dovolené, je zaměstnavatel povinen určit dobu čerpání této dovolené po skončení těchto překážek v práci.“

217. § 220 zní:

„§ 220

Zaměstnavatel může v dohodě s odborovou organizací a se souhlasem rady zaměstnanců určit hromadné čerpání dovolené, jen jestliže je to nezbytné z provozních důvodů; hromadné čerpání dovolené nesmí činit více než 2 týdny a u uměleckých souborů 4 týdny.“

218. V § 222 odstavec 2 zní:

„(2) Zaměstnanci přísluší náhrada mzdy nebo platu za nevyčerpanou dovolenou pouze v případě skončení pracovního poměru.“

219. V § 222 se odstavec 4 zrušuje.

Dosavadní odstavce 5 a 6 se označují jako odstavce 4 a 5.

220. V § 224 odstavec 1 zní:

„(1) Zaměstnavatelé jsou povinni vytvářet zaměstnancům pracovní podmínky, které umožňují bezpečný výkon práce, a v souladu se zvláštními právními předpisy zajišťovat pro zaměstnance závodní preventivní péči.“

221. V § 224 odst. 2 písm. a) se slova „při dovršení 50 let věku“ nahrazují slovy „při životním nebo pracovním jubileu“.

222. § 225 včetně poznámky pod čarou č. 73 zní:

„§ 225

Zaměstnavatel, který podle zvláštního právního předpisu⁷³⁾ vytváří fond kulturních a sociálních potřeb, spolurozhoduje s odborovou organizací o přidělu do tohoto fondu a o jeho čerpání.

⁷³⁾ Vyhláška č. 114/2002 Sb., o fondu kulturních a sociálních potřeb, ve znění pozdějších předpisů.“

223. V § 227 úvodní část ustanovení zní: „Odborný rozvoj zaměstnanců zahrnuje zejména“.

224. V § 229 odst. 1 se slovo „zabezpečují“ nahrazuje slovy „jsou povinni zabezpečit“.

225. V § 230 odst. 4 se slovo „hradí“ nahrazuje slovy „je povinen hradit“.

226. V § 230 odst. 5 a v § 231 odst. 3 se slova „Zvláštní právní předpisy⁷⁴⁾“ nahrazují slovy „Zvláštní právní předpisy¹¹⁰⁾“.

227. Poznámka pod čarou č. 74 se zrušuje.

228. V § 233 úvodní části ustanovení se slovo „sleduje“ nahrazuje slovy „je oprávněn sledovat“.

229. V § 234 odst. 4, § 252 odst. 3, § 255 odst. 4, § 263 odst. 2 a v § 308 odst. 2 se slova „ , jinak je neplatná“ zrušují.

230. V § 235 odst. 3 písm. c) se slovo „orgánu“ nahrazuje slovy „příslušného orgánu“.

231. V § 238 se odstavec 1 zrušuje.

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 1 a 2.

232. V § 238 odst. 1 se slova „Zaměstnankyně nesmí být zaměstnávána“ nahrazují slovy „Zaměstnankyně je zakázáno zaměstnávat“.

233. V § 238 odstavec 2 zní:

„(2) Je zakázáno zaměstnávat těhotnou zaměstnankyni, zaměstnankyni, která kojí, a zaměstnankyni-matku do konce devátého měsíce po porodu pracemi, pro které nejsou podle lékařského posudku zdravotně způsobilé.“.

234. V § 241 odst. 3 větě první se slova „Zaměstnavatel nesmí“ nahrazují slovy „Zakazuje se“.

235. V § 242 odst. 3 se slova „poskytuje se“ nahrazují slovem „přísluší“.

236. V § 245 odst. 1 se slova „Zaměstnavatel nesmí mladistvé zaměstnance zaměstnávat“ nahrazují slovy „Zakazuje se zaměstnávat mladistvé zaměstnance“.

237. V § 245 odst. 2 se slova „Nesmí-li zaměstnavatel“ nahrazují slovy „Jestliže je zakázáno“.

238. V § 246 odstavec 1 zní:

„(1) Zakazuje se zaměstnávat mladistvé zaměstnance pracemi pod zemí při těžbě nerostů nebo při ražení tunelů a štol.“.

239. V § 246 odst. 2 se slova „Mladiství zaměstnanci nesmí být zaměstnáváni“ nahrazují slovy „Zakazuje se zaměstnávat mladistvé zaměstnance“.

240. V § 246 odst. 3 se slova „Zaměstnavatelé nesmí“ nahrazují slovy „Zakazuje se“.

241. V § 247 odst. 3 se slova „se zaměstnavatel řídí“ nahrazují slovy „je zaměstnavatel povinen řídit se“.

242. V § 248 odst. 2 se slova „podle § 11 občanského zákoníku“ zrušují.

243. V § 249 odst. 2 a v § 376 odst. 2 se slova „podle § 116 občanského zákoníku“ zrušují.

244. V části jedenácté hlavě II v nadpisu dílu 3 a v nadpisu oddílu 2 se slovo „předmětů“ nahrazuje slovem „věcí“.

245. V § 252 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Byla-li způsobilost zaměstnance k právním úkonům omezena nebo byl-li jí zbaven, nesmí za něj zástupce uzavřít dohodu o odpovědnosti.“.

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 4 a 5.

246. V § 253 odst. 1 se věta třetí a v § 256 odst. 1 se věta druhá nahrazují větou „Odstoupení podle věty první musí být provedeno písemně.“.

247. V § 254 odst. 1 se slova „Inventarizace se provádí“ nahrazují slovy „Inventarizaci je zaměstnavatel povinen provést“.

248. V § 254 odst. 2 se slova „se inventarizace provádí“ nahrazují slovy „je zaměstnavatel povinen inventarizaci provést“.

249. V § 255 odst. 1, 3, 4 a 5, § 256 odst. 1 a 2 a v § 259 se slovo „předmětů“ nahrazuje slovem „věcí“.

250. V § 255 odstavec 2 zní:

„(2) Věc podle odstavce 1, jejíž cena přesahuje 50 000 Kč, smí být zaměstnanci svěřena jen na základě dohody o odpovědnosti za ztrátu svěřených věcí.“.

251. V § 255 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Byla-li způsobilost zaměstnance k právním úkonům omezena nebo byl-li jí zbaven, nesmí za něj zástupce uzavřít dohodu o odpovědnosti za ztrátu svěřených věcí.“.

Dosavadní odstavce 4 až 6 se označují jako odstavce 5 až 7.

252. V § 268 odst. 2 ve větě druhé se slova „uhradí zaměstnavatel“ nahrazují slovy „je zaměstnavatel povinen uhradit“.

253. Nadpis části dvanácté zní: **„INFORMOVÁNÍ A PROJEDNÁNÍ, PŮSOBNOST ODBOROVÉ ORGANIZACE, RADA ZAMĚSTNANCŮ A ZÁSTUPCE PRO OBLAST BEZPEČNOSTI A OCHRANY ZDRAVÍ PŘI PRÁCI“.**

254. V § 276 odst. 1 se za slova „Zaměstnanci v“

vkládá slovo „základním“ a slova „větě druhé“ se zrušují.

255. V § 276 se doplňuje odstavec 9, který zní:

„(9) Zaměstnavatel je povinen projednat se zaměstnancem nebo na jeho žádost s odborovou organizací nebo radou zaměstnanců anebo zástupcem pro oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při práci stížnost zaměstnance na výkon práv a povinností vyplývajících z pracovněprávních vztahů.“.

256. V § 279 odst. 1 písm. c) se za slovo „vztahů“, vkládají slova „o převažující činnosti zaměstnavatele označené kódem Klasifikace ekonomické činnosti¹¹¹⁾“.

Poznámka pod čarou č. 111 zní:

„¹¹¹⁾ § 7 odst. 1 zákona č. 2/1991 Sb., ve znění zákona č. 225/2005 Sb.

§ 18 odst. 1 a § 19 zákona č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění zákona č. 220/2000 Sb. a zákona č. 411/2000 Sb.“.

257. V § 279 odst. 3 se slova „(§ 2 odst. 5)“ nahrazují slovy „(§ 307a)“.

258. V § 281 odst. 1 větě třetí se slovo „je“ nahrazuje slovy „musí být“.

259. V § 281 odst. 3 se slova „rady zaměstnanců, popřípadě“ zrušují.

260. V § 283 odst. 3 písm. a) se slovo „stanoví“ nahrazuje slovem „určí“.

261. V části dvanácté nadpis hlavy IV zní: „PŮSOBNOST ODBOROVÉ ORGANIZACE“.

262. V § 286 se vkládají nové odstavce 1 až 4, které včetně poznámky pod čarou č. 112 znějí:

„(1) Odborové organizace jsou oprávněny jednat v pracovněprávních vztazích, včetně kolektivního vyjednávání podle tohoto zákona, za podmínek stanovených zákonem nebo sjednaných v kolektivní smlouvě.

(2) Za odborovou organizaci jedná orgán určený jejími stanovami¹¹²⁾.

(3) Odborová organizace působí u zaměstnavatele a má právo jednat, jen jestliže je k tomu oprávněna podle stanov a alespoň 3 její členové jsou u zaměstnavatele v pracovním poměru; kolektivně vyjednávat a uzavírat kolektivní smlouvy může za těchto podmínek jen odborová organizace nebo její organizační složka, která má právo jednat jménem odborové organizace.

(4) Oprávnění odborové organizace u zaměstnavatele vznikají dnem následujícím po dni, kdy zaměstnavateli oznámila, že splňuje podmínky podle odstavce 3; přestane-li odborová organizace tyto podmínky splňovat, je povinna to zaměstnavateli bez zbytečného odkladu oznámit.

¹¹²⁾ § 6 odst. 2 písm. d) zákona č. 83/1990 Sb.“.

Dosavadní odstavce 1 a 2 se označují jako odstavce 5 a 6.

263. V § 297 odst. 1 se slova „§ 286 odst. 2“ nahrazují slovy „§ 286 odst. 6“.

264. V části třinácté nadpis hlavy II zní: „ZÁKLADNÍ POVINNOSTI ZAMĚSTNANCŮ A VEDOUČÍCH ZAMĚSTNANCŮ VYPLÝVAJÍCÍ Z PRACOVNÍHO POMĚRU NEBO DOHOD O PRACÍCH KONANÝCH MIMO PRACOVNÍ POMĚR, JINÉ POVINNOSTI ZAMĚSTNANCŮ, ZVLÁŠTNÍ POVINNOSTI NĚKTERÝCH ZAMĚSTNANCŮ A VÝKON JINÉ VÝDĚLEČNÉ ČINNOSTI“.

265. Za § 301 se vkládá nový § 301a, který včetně nadpisu zní:

„§ 301a

Jiné povinnosti zaměstnanců

Zaměstnanci jsou v době prvních 14 kalendářních dnů a v období od 1. ledna 2011 do 31. prosince 2013 v době prvních 21 kalendářních dnů trvání dočasné pracovní neschopnosti povinni dodržovat stanovený režim dočasné práce neschopného pojištěnce, pokud jde o povinnost zdržovat se v době dočasné pracovní neschopnosti v místě pobytu a dodržovat dobu a rozsah povolených vycházek podle zákona o nemocenském pojištění¹⁰⁷⁾“.

266. V § 304 odst. 1 se za slova „vykonávaného“ vkládá slovo „základním“.

267. V § 305 odst. 1 se věta druhá zrušuje.

268. V § 305 odst. 5 se slova „právo z“ nahrazují slovy „právo ze základního“ a slova „větě druhé“ se zrušují.

269. V § 306 odst. 1 se věta druhá zrušuje.

270. V části třinácté nadpis hlavy IV zní: „MZDOVÁ, PLATOVÁ A OSTATNÍ PRÁVA“.

271. V § 307 odst. 1 se slovo „ , popřípadě“ nahrazuje slovem „nebo“.

272. V části třinácté se v hlavě V vkládá nový § 307a, který zní:

„§ 307a

Za závislou práci podle § 2 se považují také případy, kdy zaměstnavatel na základě povolení podle zvláštního právního předpisu (dále jen „agentura práce“) dočasně přiděluje svého zaměstnance k výkonu práce k jinému zaměstnavateli na základě ujednání v pracovní smlouvě nebo dohodě o pracovní činnosti, kterým se agentura práce zaváže zajistit svému zaměstnanci dočasný výkon práce podle pracovní smlouvy nebo dohody o pracovní činnosti u uživatele a zaměstnanec se zaváže tuto práci konat podle pokynů uživatele a na základě dohody o dočasném přidělení zaměstnance agentury práce, uzavřené mezi agenturou práce a uživatelem.“.

273. V § 308 odst. 1 úvodní části ustanovení se slova „(§ 2 odst. 5)“ zrušují.

274. § 310 zní:

„§ 310

(1) Byla-li sjednána konkurenční doložka, kterou se zaměstnanec zavazuje, že se po určitou dobu po skončení zaměstnání, nejdéle však po dobu 1 roku, zdrží výkonu výdělečné činnosti, která by byla shodná s předmětem činnosti zaměstnavatele nebo která by měla vůči němu soutěžní povahu, je součástí konkurenční doložky závazek zaměstnavatele, že zaměstnanci poskytne přiměřené peněžité vyrovnání, nejméně však ve výši jedné poloviny průměrného měsíčního výdělku, za každý měsíc plnění závazku. Peněžité vyrovnání je splatné pozadu za měsíční období, pokud se smluvní strany nedohodly na jiné době splatnosti.

(2) Konkurenční doložku může zaměstnavatel se zaměstnancem sjednat, jestliže to je možné od zaměstnance spravedlivě požadovat s ohledem na povahu informací, poznatků, znalostí pracovních a technologických postupů, které získal v zaměstnání u zaměstnavatele a jejichž využití při činnosti uvedené v odstavci 1 by mohlo zaměstnavateli závažným způsobem ztížit jeho činnost.

(3) Byla-li v konkurenční doložce sjednána smluvní pokuta, kterou je zaměstnanec zaměstnavateli povinen zaplatit, jestliže závazek poruší, zanikne závazek zaměstnance z konkurenční doložky zaplacením

smluvní pokuty. Výše smluvní pokuty musí být přiměřená povaze a významu podmínek uvedených v odstavci 1.

(4) Zaměstnavatel může od konkurenční doložky odstoupit pouze po dobu trvání pracovního poměru zaměstnance.

(5) Zaměstnanec může konkurenční doložku vypovědět, jestliže mu zaměstnavatel nevyplatil peněžité vyrovnání nebo jeho část do 15 dnů po jeho splatnosti; konkurenční doložka zaniká prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po doručení výpovědi.

(6) Konkurenční doložka musí být uzavřena písemně; to platí obdobně pro odstoupení od konkurenční doložky a pro její výpověď.“.

275. V § 312 odst. 1 se za slova „práce v“ vkládá slovo „základním“ a slova „věte druhé“ se zrušují.

276. V § 312 odstavci 2 věte druhé se za slova „Úřad práce České republiky,“ vkládají slova „Úřad pro ochranu osobních údajů,“ a na konci odstavce 2 se doplňuje věta „Za nahlížení do osobního spisu se nepovažuje předložení jednotlivé písemnosti zaměstnavatelem z tohoto spisu vnějšímu kontrolnímu orgánu, který provádí kontrolu u zaměstnavatele a který si tuto písemnost vyžádal v souvislosti s předmětem kontroly prováděné u zaměstnavatele.“.

277. V § 313 odst. 1 úvodní části ustanovení se za slova „pracovního poměru“ vkládají slova „ , dohody o provedení práce“.

278. V § 313 odst. 1 písm. a) se za slova „pracovní poměr“ vkládají slova „ , dohodu o provedení práce“.

279. V § 313 odst. 1 se písmeno d) zrušuje.

Dosavadní písmena e) až g) se označují jako písmena d) až f).

280. V § 313 odstavec 2 včetně poznámky pod čarou č. 90 zní:

„(2) Údaje o výši průměrného výdělku, o tom, zda pracovní poměr, dohoda o provedení práce nebo dohoda o pracovní činnosti byly zaměstnavatelem rozvázány z důvodu porušení povinnosti vyplývající z právních předpisů vztahujících se k zaměstnancem vykonávané práci zvlášť hrubým způsobem nebo z důvodu porušení jiné povinnosti zaměstnance podle § 301a zvlášť hrubým způsobem, a o dalších skutečnostech rozhodných pro posouzení nároku na podporu v nezaměstnanosti⁹⁰⁾ je zaměstnavatel povinen uvést na žádost zaměstnance v odděleném potvrzení.

⁹⁰⁾ § 39 až 57 zákona o zaměstnanosti.“.

281. V § 316 odst. 4 úvodní části ustanovení se slova „s pracovněprávním“ nahrazují slovy „se základním pracovněprávním“ a slova „věte druhé“ se zrušují.

282. V § 318 se slovo „Pracovněprávní“ nahrazuje slovy „Základní pracovněprávní“ a slova „věte druhé“ se zrušují.

283. V § 321 se zrušuje označení odstavce 1.

284. V § 322 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Náklady vzniklé výkonem kontroly nad bezpečností a ochranou zdraví při práci hradí stát na základě dohody s odborovou organizací.“.

285. V § 322 se odstavec 4 zrušuje.

286. V části třinácté se hlava XI včetně nadpisu zrušuje.

287. V části třinácté nadpis hlavy XII zní: „ZAJIŠTĚNÍ ZÁVAZKŮ A SMRT ZAMĚSTNANCE“.

288. § 325 a 326 se zrušují.

289. § 327 včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 93 zní:

„§ 327

Dohoda o srážkách ze mzdy

Dluh zaměstnance vůči zaměstnavateli je možné zajistit dohodou o srážkách ze mzdy mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem; srážky ze mzdy nesmějí činit více, než by činily srážky při výkonu rozhodnutí⁹³⁾. Dohoda podle věty první musí být uzavřena písemně.

⁹³⁾ § 278 občanského soudního řádu.“.

290. V části třinácté nadpis hlavy XIII zní: „ZÁNIK PRÁVA, VRÁCENÍ NEPRÁVEM VYPLACENÝCH ČÁSTEK A UPLYNUTÍ DOBY“.

291. § 329 se zrušuje.

292. V § 330 větě první se slovo „době“ nahrazuje slovem „lhůtě“, slova „§ 39 odst. 5“ nahrazují slovy „§ 39 odst. 4“, za slova „§ 39 odst. 4“ se vkládají slova „§ 57,“, slova „§ 218 odst. 4 věte druhé,“ se zrušují a slova „a § 315“ se nahrazují slovy „ , § 315 a § 339a odst. 1“.

293. § 331 zní:

„§ 331

Vrácení neprávem vyplacených částek může zaměstnavatel na zaměstnanci požadovat, jen jestliže zaměstnanec věděl nebo musel z okolností předpokládat, že jde o částky nesprávně určené nebo omylem vyplacené, a to do 3 let ode dne jejich výplaty.“.

294. § 332 se zrušuje.

295. § 333 zní:

„§ 333

Práva i povinnosti zaniknou uplynutím doby, na kterou byly omezeny. Doby počínají prvním dnem a končí uplynutím posledního dne stanovené nebo sjednané doby; to platí také v případě, kdy je uplynutím doby podmíněn vznik nebo zánik práva.“.

296. V nadpisu hlavy XV v části třinácté se slova „ , je-li zaměstnavatel fyzická osoba,“ zrušují.

297. § 338 zní:

„§ 338

(1) K přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů může dojít jen v případech stanovených tímto zákonem nebo zvláštním právním předpisem.

(2) Dochází-li k převodu činnosti zaměstnavatele nebo části činnosti zaměstnavatele nebo k převodu úkolů zaměstnavatele anebo jejich části k jinému zaměstnavateli, přecházejí práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů v plném rozsahu na přejímajícího zaměstnavatele; práva a povinnosti z kolektivní smlouvy přecházejí na přejímajícího zaměstnavatele na dobu účinnosti kolektivní smlouvy, nejdéle však do konce následujícího kalendářního roku.

(3) Za úkoly nebo činnost zaměstnavatele se pro tyto účely považují zejména úkoly související se zajištěním výroby nebo poskytováním služeb a obdobná činnost podle zvláštních právních předpisů, které právnická nebo fyzická osoba provádí v zařízeních určených pro tyto činnosti nebo na místech obvyklých pro jejich výkon pod vlastním jménem a na vlastní odpovědnost. Za přejímajícího zaměstnavatele se bez ohledu na právní důvod převodu a na to, zda dochází k převodu vlastnických práv, považuje právnická nebo fyzická osoba, která je způsobilá jako zaměstnavatel pokračovat v plnění úkolů nebo činností dosavadního zaměstnavatele nebo v činnosti obdobného druhu.

(4) Práva a povinnosti dosavadního zaměstnava-

tele vůči zaměstnancům, jejichž pracovněprávní vztahy do dne převodu zanikly, zůstávají nedotčeny, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak^{21a}).“.

298. V § 339 odst. 1 úvodní část ustanovení zní: „Přede dnem nabytí účinnosti přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů k jinému zaměstnavateli jsou dosavadní zaměstnavatel a přejímající zaměstnavatel povinni v dostatečném časovém předstihu, nejpozději 30 dnů před přechodem práv a povinností k jinému zaměstnavateli, informovat odborovou organizaci a radu zaměstnanců o této skutečnosti a projednat s nimi za účelem dosažení shody“.

299. V § 339 odstavce 2 zní:

„(2) Nepůsobí-li u zaměstnavatele odborová organizace ani rada zaměstnanců, je dosavadní a přejímající zaměstnavatel povinen předem informovat zaměstnance, kteří budou převodem přímo dotčeni, o skutečnostech uvedených v odstavci 1 nejpozději 30 dnů přede dnem nabytí účinnosti přechodu práv a povinností k jinému zaměstnavateli.“.

300. Za § 339 se vkládá nový § 339a, který zní:

„§ 339a

(1) Byla-li výpověď zaměstnance podána ve lhůtě 2 měsíců ode dne nabytí účinnosti přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů nebo nabytí účinnosti přechodu výkonu práv a povinností z pracovněprávních vztahů, nebo byl-li pracovní poměr zaměstnance v téže lhůtě rozvázán dohodou, může se zaměstnanec u soudu domáhat určení, že k rozvázání pracovního poměru došlo z důvodu podstatného zhoršení pracovních podmínek v souvislosti s přechodem práv a povinností z pracovněprávních vztahů nebo přechodem výkonu práv a povinností z pracovněprávních vztahů.

(2) Došlo-li k rozvázání pracovního poměru z důvodů uvedených v odstavci 1, má zaměstnanec právo na odstupné (§ 67 odst. 1).“.

301. V § 341 odstavce 1 zní:

„(1) Dochází-li ke zrušení zaměstnavatele rozdělením, orgán, který rozhodl o rozdělení zaměstnavatele, určí, který z nově vzniklých zaměstnavatelů přejímá od dosavadního zaměstnavatele práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů. Ustanovení § 338 odst. 2 část věty za středníkem platí obdobně.“.

302. V § 342 odstavce 1 zní:

„(1) Smrtí fyzické osoby, která je zaměstnavate-

lem, základní pracovněprávní vztah zaniká (§ 48 odst. 4); to neplatí při pokračování v živnosti. Nehodlá-li oprávněná osoba v živnosti podle § 13 odst. 1 písm. b), c) a e) živnostenského zákona pokračovat, zaniká základní pracovněprávní vztah marným uplynutím lhůty 3 měsíců ode dne smrti zaměstnavatele.“.

303. V § 344 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Ustanovení § 338 odst. 2 část věty za středníkem platí obdobně.“.

304. Za § 345 se vkládá nový § 345a, který zní:

„§ 345a

Ustanovení § 339 a 339a platí obdobně.“.

305. V části třinácté nadpis hlavy XVII zní: „ZVLÁŠTNÍ ZÁKAZY A VÝKLAD NĚKTERÝCH POJMŮ“.

306. V části třinácté se v hlavě XVII vkládají nové § 346a, 346b a 346c, které znějí:

„§ 346a

Práce fyzických osob ve věku do 15 let nebo starších 15 let do skončení povinné školní docházky je zakázána. Tyto osoby smějí vykonávat jen uměleckou, kulturní, reklamní nebo sportovní činnost za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem.

§ 346b

(1) Zaměstnavatel nesmí zaměstnanci za porušení povinnosti vyplývající mu ze základního pracovněprávního vztahu ukládat peněžní postihy ani je od něho požadovat; to se nevztahuje na škodu, za kterou zaměstnanec odpovídá.

(2) Zaměstnavatel nesmí přenášet riziko z výkonu závislé práce na zaměstnance.

(3) Zaměstnavatel nesmí od zaměstnance v souvislosti s výkonem závislé práce požadovat peněžitou záruku.

(4) Zaměstnavatel nesmí zaměstnance jakýmkoliv způsobem postihovat nebo znevýhodňovat proto, že se zákonným způsobem domáhá svých práv vyplývajících z pracovněprávních vztahů.

§ 346c

Zaměstnanec nemůže zaměstnavatele zprostit povinnosti poskytnout mu mzdu, plat, odměnu z dohody a jejich náhrady, odstupné, odměnu za pracovní poho-

tovost a náhradu výdajů příslušejících zaměstnanci v souvislosti s výkonem práce.“.

307. V § 348 odst. 1 úvodní část ustanovení zní: „Za výkon práce se považuje doba“.

308. V § 348 odst. 1 písm. d) se slovo „měsíční“ zrušuje.

309. V § 348 odst. 2 se slova „§ 216 odst. 3 a 4“ nahrazují slovy „§ 216 odst. 2 a 3“ a slova „ani na zjišťování průměrného výdělku“ se zrušují.

310. V § 348 odst. 3 se slova „v dohodě“ nahrazují slovy „po projednání“.

311. V § 349 odst. 3 se slova „§ 122 odst. 2“ nahrazují slovy „§ 122 odst. 3“.

312. Za § 350 se vkládá nový § 350a, který zní:

„§ 350a

Týdnem se pro účely tohoto zákona rozumí 7 po sobě následujících kalendářních dnů.“.

313. V § 351 se za slova „být v“ vkládá slovo „základních“, slova „věte druhé“ se zrušují, slova „postupuje se“ se nahrazují slovy „musí se postupovat“ a za slovo „zjištění“ se vkládá slovo „jen“.

314. V § 362 odst. 2 se za slovo „více“ vkládá slovo „základních“, za slova „v každém“ se vkládá slovo „základním“ a slova „věte druhé“ se zrušují.

315. § 363 zní:

„§ 363

Ustanoveními, kterými se zapracovávají předpisy Evropské unie, jsou nadpis hlavy IV v části první, § 16 odst. 2 a 3, § 30 odst. 2, § 37 odst. 1 až 4, § 39 odst. 2 až 5, § 40 odst. 3, § 41 odst. 1 v úvodní části ustanovení a písmena c), d), f) a g), § 47 spočívající ve slovech „nastoupí-li zaměstnankyně po skončení mateřské dovolené nebo zaměstnanec po skončení rodičovské dovolené v rozsahu doby, po kterou je zaměstnankyně oprávněna čerpat mateřskou dovolenou, do práce, je zaměstnavatel povinen zařadit je na jejich původní práci a pracoviště“, § 51a, § 53 odst. 1 spočívající ve slovech „Zakazuje se dát zaměstnanci výpověď“ a písm. d), § 54 písm. b) spočívající ve slovech „to neplatí v případě těhotné zaměstnankyně, zaměstnankyně, která čerpá mateřskou dovolenou, zaměstnanec v době, kdy čerpá rodičovskou dovolenou do doby, po kterou je žena oprávněna čerpat mateřskou dovolenou“, § 54 písm. c)

spočívající ve slovech „nejde o zaměstnankyni na mateřské dovolené nebo o zaměstnance v době čerpání rodičovské dovolené do doby, po kterou je žena oprávněna čerpat mateřskou dovolenou“, § 54 písm. d) „o těhotnou zaměstnankyni, zaměstnankyni čerpající mateřskou dovolenou, nebo o zaměstnance anebo zaměstnankyni, kteří čerpají rodičovskou dovolenou“, § 62 až 64, § 78 odst. 1 písm. a) až f), j), k) a m) spočívající ve slovech „průměrná týdenní pracovní doba nesmí přesáhnout stanovenou týdenní pracovní dobu“, ve slovech „za období nejvýše 26 týdnů po sobě jdoucích“ a ve větě „Jen kolektivní smlouva může toto období vymezit nejvýše na 52 týdnů po sobě jdoucích.“, § 79 odst. 1, § 79a, § 85 odst. 4 spočívající ve slovech „průměrná týdenní pracovní doba naplněna ve vyrovnaném období určeném zaměstnavatelem, nejdéle však v období uvedeném v § 78 odst. 1 písm. m)“, § 86 odst. 3 a 4, § 88 odst. 1 a 2, § 90, 90a, § 92 odst. 1, 3 a 4, § 93 odst. 2 věta druhá a odst. 4, § 93a odst. 1 až 3 a odst. 5, § 94, § 96 odst. 1 písm. a) body 1 a 3 a odst. 2, § 101, 102, § 103 odst. 1 písm. a) až h), j) a k) až do konce odstavce 1, odst. 2 až 5, § 104, § 105 odst. 1 spočívající ve slovech „Zaměstnavatel, u něhož k pracovnímu úrazu došlo, je povinen objasnit příčiny a okolnosti vzniku tohoto úrazu“, odst. 3 písm. a), 4 a 7, § 106 odst. 1 až 4 písm. a), c), d), f) a g), § 108 odst. 2, 3, 6 a 7, § 110 odst. 1, § 113 odst. 4, § 136 odst. 2, § 191 spočívající ve slovech „Zaměstnavatel je povinen omluvit nepřítomnost zaměstnance v práci po dobu ošetřování dítěte mladšího než 10 let nebo jiného člena domácnosti v případech podle § 39 zákona o nemocenském pojištění a po dobu péče o dítě mladší než 10 let z důvodů stanovených v § 39 zákona o nemocenském pojištění nebo z důvodu, kdy se fyzická osoba, která o dítě jinak pečuje, podrobila vyšetření nebo ošetření ve zdravotnickém zařízení, které nebylo možno zabezpečit mimo pracovní dobu zaměstnance, a proto nemůže o dítě pečovat“, § 195, 196, § 197 odst. 3 spočívající ve slovech „Rodičovská dovolená podle odstavce 1 přísluší ode dne převzetí dítěte až do dne, kdy dítě dosáhne věku 3 let“, spočívající ve slovech „rodičovská dovolená přísluší“, § 197 odst. 3 věta druhá a třetí, § 198 odst. 1 až 4, pokud jde o rodičovskou dovolenou, § 199 odst. 1, § 203 odst. 2 písm. a), § 213 odst. 1, § 217 odst. 4, pokud jde o rodičovskou dovolenou, § 218 odst. 1, § 222 odst. 2, § 229 odst. 1 spočívající ve slovech „odborná praxe se považuje za výkon práce, za který přísluší zaměstnanci mzda nebo plat“, § 238 odst. 1 a 2, § 239, § 240 odst. 1, § 241 odst. 1 a 2, § 245 odst. 1, § 246 odst. 2 věta první, § 276 odst. 1 věta první a odst. 2 až 6 a 8, § 277 spočí-

vající ve slovech „Zaměstnavatel je povinen na svůj náklad vytvořit zástupcům zaměstnanců podmínky pro řádný výkon jejich činnosti“, § 278 odst. 1 až 3, odst. 4 věta druhá a třetí, § 279 odst. 1 písm. a), b), e) až h) a odst. 3, § 280 odst. 1 písm. a) až f), § 281 odst. 5, § 288 až 299, § 308 odst. 1 v úvodní části ustanovení a písmeno b), § 309 odst. 4 a 5, § 316 odst. 4 spočívající ve slovech „Zaměstnavatel nesmí vyžadovat od zaměstnance informace zejména o“ a písm. a), c), d), e), g) a h) a dále ve slovech „to neplatí, jestliže je pro to dán věcný důvod spočívající v povaze práce, která má být vykonávána, a je-li tento požadavek přiměřený“, § 319, § 338 odst. 2 a 3, § 339 odst. 1 v úvodní části ustanovení, § 339 odst. 2, 339a, 340, 345a, § 346b odst. 4 a § 350 odst. 2 (§ 4b odst. 1 věta druhá).“.

316. V § 365 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Náklady správního režie pojišťoven v zákonném pojištění odpovědnosti zaměstnavatele za škodu při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání činí 9 % z celkového objemu přijatého pojistného zaplaceného zaměstnavateli v daném kalendářním roce.“.

317. V § 367 odst. 3 se slovo „určí“ nahrazuje slovy „je povinen určit“ a slova „uhradí však“ se nahrazují slovy „je však povinen uhradit“.

318. V § 376 odst. 2 se za slovo „výše“ vkládá slovo „nejméně“.

319. V § 378 odst. 1 ve větě první a druhé se za slova „ve výši“ vkládá slovo „nejméně“.

320. V § 382 odst. 2 se slova „vyplácí zaměstnavatel“ nahrazují slovy „je zaměstnavatel povinen vyplácet“.

321. V § 393 odst. 1 větě první se slova „dobrovolných požárních sborů“ nahrazují slovy „jednotek sborů dobrovolných hasičů obce“.

322. V § 393 odst. 2 se slova „živelní události“ nahrazují slovy „mimořádné události“.

323. V § 394 odst. 1 úvodní části ustanovení se slova „§ 123 odst. 6 písm. a)“ zrušují.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Zákonem č. 262/2006 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se řídí také pracovněprávní vztahy vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; právní úkony učiněné přede

dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se však řídí dosavadními právními předpisy, i když jejich účinky nastanou až po dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Výpověď kolektivní smlouvy uzavřené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se řídí dosavadními právními předpisy.

3. Doba překážek v práci podle § 35 odst. 2 zákona č. 262/2006 Sb., ve znění do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, pro které zaměstnanec nekoná ve zkušební době práci a o které se zkušební doba prodlužuje, se řídí dosavadními právními předpisy.

4. Podle písemné dohody uzavřené podle § 39 odst. 4 zákona č. 262/2006 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nebo vnitřního předpisu vydaného k provedení § 39 odst. 4 zákona č. 262/2006 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, je možné postupovat nejdéle po dobu 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

5. Výpovědní důvod uvedený v § 52 písm. h) zákona č. 262/2006 Sb., ve znění tohoto zákona, není možné použít, došlo-li k porušení režimu dočasně práce neschopného pojištěnce přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

6. Odstupné, na které vzniklo právo zaměstnanci, jemuž byla dána výpověď podle § 52 písm. a) až c) zákona č. 262/2006 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nebo s nímž byla uzavřena dohoda o rozvázání pracovního poměru z těchto důvodů, jakož i odstupné, na které vzniklo právo zaměstnanci, který okamžitě zrušil pracovní poměr podle § 56 zákona č. 262/2006 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se řídí dosavadními právními předpisy.

7. Právo soudu podle § 69 odst. 2 zákona č. 262/2006 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, je možné uplatnit až na případy neplatného rozvázání pracovního poměru na základě právního úkonu, který byl učiněn nejdříve v den účinnosti tohoto zákona.

8. Ustanovení § 209 odst. 2 zákona č. 262/2006 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, je možné uplatnit až na případy částečné nezaměstnanosti, které nastaly nejdříve v den účinnosti tohoto zákona.

9. Případy částečné nezaměstnanosti, které nastaly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, o kterých bylo třeba rozhodovat ve správním řízení podle § 209

odst. 3 zákona č. 262/2006 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, o kterých nebylo pravomocně rozhodnuto, nebo kdy bylo řízení přerušeno, se řídí dosavadními právními předpisy.

10. Ustanovení § 330 zákona č. 262/2006 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije na případy zániku práva ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

11. Ustanovení § 333 zákona č. 262/2006 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije na doby, které začaly plynout nejdříve ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

12. Přechod práv a povinností z pracovněprávních vztahů a přechod výkonu práv a povinností z pracovněprávních vztahů, jehož účinnost nastala přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se řídí dosavadními právními předpisy.

Čl. III

Zrušovací ustanovení

Ustanovení § 16 vyhlášky č. 125/1993 Sb., kterou se stanoví podmínky a sazby zákonného pojištění odpovědnosti zaměstnavatele za škodu při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání, ve znění vyhlášky č. 43/1995 Sb. a vyhlášky č. 487/2001 Sb., se zrušuje.

Čl. IV

Zmocnění k vydání úplného znění zákoníku práce

Předseda vlády se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, jak vyplývá z pozdějších zákonů a nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 116/2008 Sb.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení

Čl. V

Zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění zákona č. 590/1992 Sb., zákona č. 37/1993 Sb., zákona č. 160/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 134/1997 Sb., zákona č. 306/1997 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 133/

/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 159/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 238/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 411/2000 Sb., zákona č. 116/2001 Sb., zákona č. 353/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 263/2002 Sb., zákona č. 265/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 518/2002 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 425/2003 Sb., zákona č. 453/2003 Sb., zákona č. 53/2004 Sb., zákona č. 167/2004 Sb., zákona č. 281/2004 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 381/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 24/2006 Sb., zákona č. 70/2006 Sb., zákona č. 81/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 405/2006 Sb., zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 152/2007 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 479/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 177/2011 Sb., zákona č. 180/2011 Sb., zákona č. 220/2011 Sb., zákona č. 263/2011 Sb., zákona č. 364/2011 Sb. a zákona č. 366/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 35a odst. 1 větě druhé se za slovo „činnosti“ vkládají slova „nebo dohody o provedení práce“.

2. V § 36 písm. f) se za slovo „činnosti“ vkládají slova „nebo na základě dohody o provedení práce“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti

Čl. VI

Zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 160/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 59/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 149/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 113/1997 Sb., zákona č. 134/1997 Sb., zákona č. 306/1997 Sb., zákona č. 18/2000

Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 118/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 238/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 353/2001 Sb., zákona č. 263/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 425/2003 Sb., zákona č. 437/2003 Sb., zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 281/2004 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 62/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 153/2007 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 2/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 221/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 263/2011 Sb. a zákona č. 364/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 3 odst. 1 písm. a) se za slovo „činnosti“ vkládají slova „nebo dohody o provedení práce“.

2. V § 3 odst. 1 písm. b) se na konci textu bodu 2 doplňují slova „a zaměstnanci činní na základě dohody o provedení práce“.

3. V § 8 odst. 3 se za slova „malého rozsahu^{58b)}“ a za slova „trvalo zaměstnání malého rozsahu“ vkládají slova „nebo zaměstnání vykonávané na základě dohody o provedení práce“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o důchodovém pojištění

Čl. VII

V § 5 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb. zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb. a zákona č. 73/2011 Sb., se na konci textu písmene f) doplňují slova „a zaměstnanci činní na základě dohody o provedení práce“.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o veřejném zdravotním pojištění

Čl. VIII

Zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním po-

jištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 242/1997 Sb., zákona č. 2/1998 Sb., zákona č. 127/1998 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 167/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 459/2000 Sb., zákona č. 176/2002 Sb., zákona č. 198/2002 Sb., zákona č. 285/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 222/2003 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 425/2003 Sb., zákona č. 455/2003 Sb., zákona č. 85/2004 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 422/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 438/2004 Sb., zákona č. 123/2005 Sb., zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 350/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 47/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 117/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 245/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 340/2006 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 57/2007 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 137/2008 Sb., zákona č. 270/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 59/2009 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., a zákona č. 298/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 5 písm. a) se na konci textu bodu 3 doplňují slova „ , která v kalendářním měsíci nedosáhla příjmu ve výši částky, jež je podmínkou pro účast takové osoby na nemocenském pojištění podle zákona upravujícího nemocenské pojištění (dále jen „započitatelný příjem“)“.

2. V § 5 písm. a) se bod 4 zrušuje.

Dosavadní body 5 až 8 se označují jako body 4 až 7.

3. V § 8 odst. 2 se na konci textu písmene d) doplňují slova „ , u zaměstnanců činných na základě dohody o provedení práce se postupuje obdobně“.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o vysokých školách

Čl. IX

V § 70 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých

školách), ve znění zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 110/2009 Sb. a zákona č. 159/2010 Sb., se odstavec 4 zrušuje.

Dosavadní odstavce 5 až 7 se označují jako odstavce 4 až 6.

Čl. X

Přechodné ustanovení

Pracovní poměry na dobu určitou podle § 70 odst. 4 zákona č. 111/1998 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se až do jejich skončení řídí dosavadními právními předpisy.

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele

Čl. XI

Zákon č. 118/2000 Sb., o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 73/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 217/2009 Sb. a zákona č. 73/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 3 písm. a) se za slova „pracovní poměr“ vkládají slova „ , dohodu o provedení práce za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem²⁰⁾“.

Poznámka pod čarou č. 20 zní:

²⁰⁾ Zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.“

2. V § 3 písm. b) se za slovo „podle“ vkládají slova „dohody o provedení práce za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem²⁰⁾ nebo“.

3. V § 6 věť čtvrté se za slova „pracovního poměru“ vkládají slova „ , dohody o provedení práce²⁰⁾“.

ČÁST OSMÁ

Změna zákona o úřednících územních samosprávných celků

Čl. XII

V § 10 zákona č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zá-

konů, ve znění zákona č. 264/2006 Sb., se odstavec 3 včetně poznámky pod čarou č. 7a zrušuje.

ČÁST DEVÁTÁ

Změna zákona o zaměstnanosti

Čl. XIII

Zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 202/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 350/2005 Sb., zákona č. 382/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 428/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 495/2005 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 159/2007 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 213/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 362/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 57/2008 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 479/2008 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 223/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009, zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 362/2009, zákona č. 149/2010 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb. a zákona č. 73/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 39 odst. 2 se za písmeno a) vkládá nové písmeno b), které včetně poznámky pod čarou č. 79 zní:

„b) se kterým byl v době posledních 6 měsíců před zařazením do evidence uchazečů o zaměstnání zaměstnavatelem skončen pracovněprávní vztah z důvodu porušení jiné povinnosti zaměstnance podle § 301a zákoníku práce zvlášť hrubým způsobem⁷⁹⁾“,

⁷⁹⁾ § 52 písm. h) zákoníku práce.“

Dosavadní písmena b) až d) se označují jako písmena c) až e).

2. V § 54 odst. 1 věť druhé se za slova „písm. a)“ vkládají slova „a b)“.

ČÁST DESÁTÁ

Změna zákona o inspekci práce

Čl. XIV

Zákon č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona

č. 213/2007 Sb., zákona č. 362/2007 Sb., zákona č. 294/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 281/2009 Sb. a zákona č. 73/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 3 odst. 1 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno g), které včetně poznámky pod čarou č. 75 zní:

„g) právního předpisu, který stanoví povinnost uskutěčnit veřejnou výzvu nebo výběrové řízení na obsazení místa úředníka nebo na obsazení místa vedoucího úředníka územního samosprávného celku, jakož i to, zda veřejná výzva nebo výběrové řízení byly provedeny včetně jejich průběhu⁷⁵⁾“.

⁷⁵⁾ § 6 až 9 zákona č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 46/2006 Sb..

2. V § 13 odst. 1 písm. b) a v § 26 odst. 1 písm. b) se slova „minimálního mzdového tarifu⁴¹⁾“ nahrazují slovy „nejnižší úrovně zaručené mzdy“.

Poznámka pod čarou č. 41 se zrušuje včetně odkazů na poznámku pod čarou.

3. V § 15 odst. 1 písm. b) a v § 28 odst. 1 písm. b) se slovo „nerovnoměrném“ zrušuje.

4. V § 15 odst. 1 a v § 28 odst. 1 se písmeno c) včetně poznámky pod čarou č. 47 zrušuje.

Dosavadní písmena d) až x) se označují jako písmena c) až w).

5. V § 15 odst. 1 písm. g) a v § 28 odst. 1 písm. g) se za slovo „doby“ vkládá slovo „přiměřenou“.

6. V § 15 odst. 2 písm. a) a v § 28 odst. 2 písm. a) se slova „c), d), f) a w)“ nahrazují slovy „c), e) a v)“.

7. V § 15 odst. 2 písm. b) a v § 28 odst. 2 písm. b) se slova „m), n), u) a x)“ nahrazují slovy „l), m), t) a w)“.

8. V § 15 odst. 2 písm. c) a v § 28 odst. 2 písm. c) se slova „g), i), j), k), l), q), r), t) a v)“ nahrazují slovy „f), h), i), j), k), p), q), s) a u)“.

9. V § 15 odst. 2 písm. d) a v § 28 odst. 2 písm. d) se slova „e), h), o), p) a s)“ nahrazují slovy „d), g), n), o) a r)“.

ČÁST JEDENÁCTÁ

Změna zákona o nemocenském pojištění

Čl. XV

Zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění,

ve znění zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 479/2008 Sb., zákona č. 2/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 302/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 157/2010 Sb., zákona č. 166/2010 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 180/2011 Sb., zákona č. 263/2011 Sb. a zákona č. 364/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 3 písm. b) se za slovo „činnosti“ vkládají slova „nebo dohody o provedení práce“.

2. V § 5 písm. a) se na konci textu bodu 5 doplňují slova „a zaměstnanci činní na základě dohody o provedení práce“.

3. V § 6 se doplňuje odstavec 7, který zní:

„(7) Ustanovení odstavců 1 až 6 se nevztahují na zaměstnance činné na základě dohody o provedení práce.“.

4. Za § 7 se vkládá nový § 7a, který včetně nadpisu zní:

„§ 7a

Pojištění zaměstnanců činných na základě dohody o provedení práce

(1) Zaměstnanci činní na základě dohody o provedení práce jsou účastní pojištění, jestliže splňují podmínku uvedenou v § 6 odst. 1 písm. a) a byl jim zúčtován započitatelný příjem v částce vyšší než 10 000 Kč.

(2) Zaměstnanci činní na základě dohody o provedení práce jsou účastní pojištění jen v těch kalendářních měsících po dobu trvání této dohody, do nichž jim byl zúčtován započitatelný příjem z dohody o provedení práce ve výši uvedené v odstavci 1; ustanovení § 7 odst. 3 platí zde obdobně. Pojištění vzniká zaměstnanci činnému na základě dohody o provedení práce dnem, ve kterém poprvé po uzavření dohody o provedení práce začal konat sjednanou práci, a zaniká dnem, jímž uplynula doba, na kterou byla tato dohoda sjednána.

(3) Zaměstnanec činný na základě dohody o provedení práce je účasten pojištění též, jestliže vykonával v kalendářním měsíci u téhož zaměstnavatele více dohod o provedení práce a úhrn započitatelných příjmů z těchto dohod podle odstavce 2 dosáhl v kalendářním měsíci aspoň částku uvedenou v odstavci 1; zaměstnanec je účasten pojištění nejvýše po dobu trvání takových zaměstnání v tomto kalendářním měsíci. Za téhož

zaměstnavatele se přitom považuje též právní nástupce zaměstnavatele.“

5. V § 10 odst. 1 písm. e) se za slova „bodě 5“ vkládají slova „ , jde-li o zaměstnance činného na základě dohody o pracovní činnosti,“.

6. V § 15 odst. 4 se na konci písmene f) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno g), které zní:
„g) ze zaměstnání zaměstnance činného na základě dohody o provedení práce.“

7. V § 19 odst. 1 písm. a) se za slova „(§ 7 odst. 2)“ vkládají slova „nebo zaměstnání na základě dohody o provedení práce (§ 7a odst. 2)“.

8. V § 39 odst. 5 se na konci textu písmene b) doplňují slova „a zaměstnanci činní na základě dohody o provedení práce“.

9. V § 42 odst. 4 se na konci textu písmene a) doplňují slova „nebo na základě dohody o provedení práce“.

10. V § 92 odst. 2 písm. d) se za slovo „činnosti“ vkládají slova „nebo dohody o provedení práce“.

11. V § 93 odst. 1 větě třetí se za slovo „rozsahu“ vkládají slova „nebo zaměstnáním na základě dohody o provedení práce“.

12. V § 94 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Ustanovení předchozí věty platí obdobně, jde-li o zaměstnance činného na základě dohody o provedení práce.“.

13. V § 122 odst. 3 písm. h) se za slovo „rozsahu“ vkládají slova „ , zaměstnání na základě dohody o provedení práce“.

Čl. XVI

Přechodná ustanovení

1. Jestliže činnost zaměstnanců činných na základě dohody o provedení práce byla vykonávána ke dni 31. prosince 2011 a je nadále vykonávána po tomto dni, považuje se 1. leden 2012 za den nástupu těchto zaměstnanců do zaměstnání.

2. U zaměstnanců uvedených v bodě 1 se pro

účely stanovení rozhodného období považuje 1. leden 2012 za den vzniku nemocenského pojištění.

ČÁST DVANÁCTÁ

Změna zákona o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci

Čl. XVII

V zákoně č. 309/2006 Sb., kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy (zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci), ve znění zákona č. 362/2007 Sb., zákona č. 189/2008 Sb. a zákona č. 223/2009 Sb., se za § 10 vkládá nový § 10a, který zní:

„§ 10a

Dokladem o úspěšném vykonání zkoušky z odborné způsobilosti je osvědčení. Osvědčení se vydává na dobu 5 let.“

Čl. XVIII

Přechodné ustanovení

Odborná způsobilost fyzické osoby k plnění úkolů v prevenci rizik a odborná způsobilost fyzické osoby k činnosti koordinátora bezpečnosti a ochrany zdraví při práci na staveništi, která byla získána do 30. června 2008 podle zákona č. 309/2006 Sb. na dobu neurčitou, se považuje za splněnou nejdéle do 1. ledna 2014.

ČÁST TŘINÁCTÁ ÚČINNOST

Čl. XIX

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2012.

Němcová v. r.

Klaus v. r.

Nečas v. r.